Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

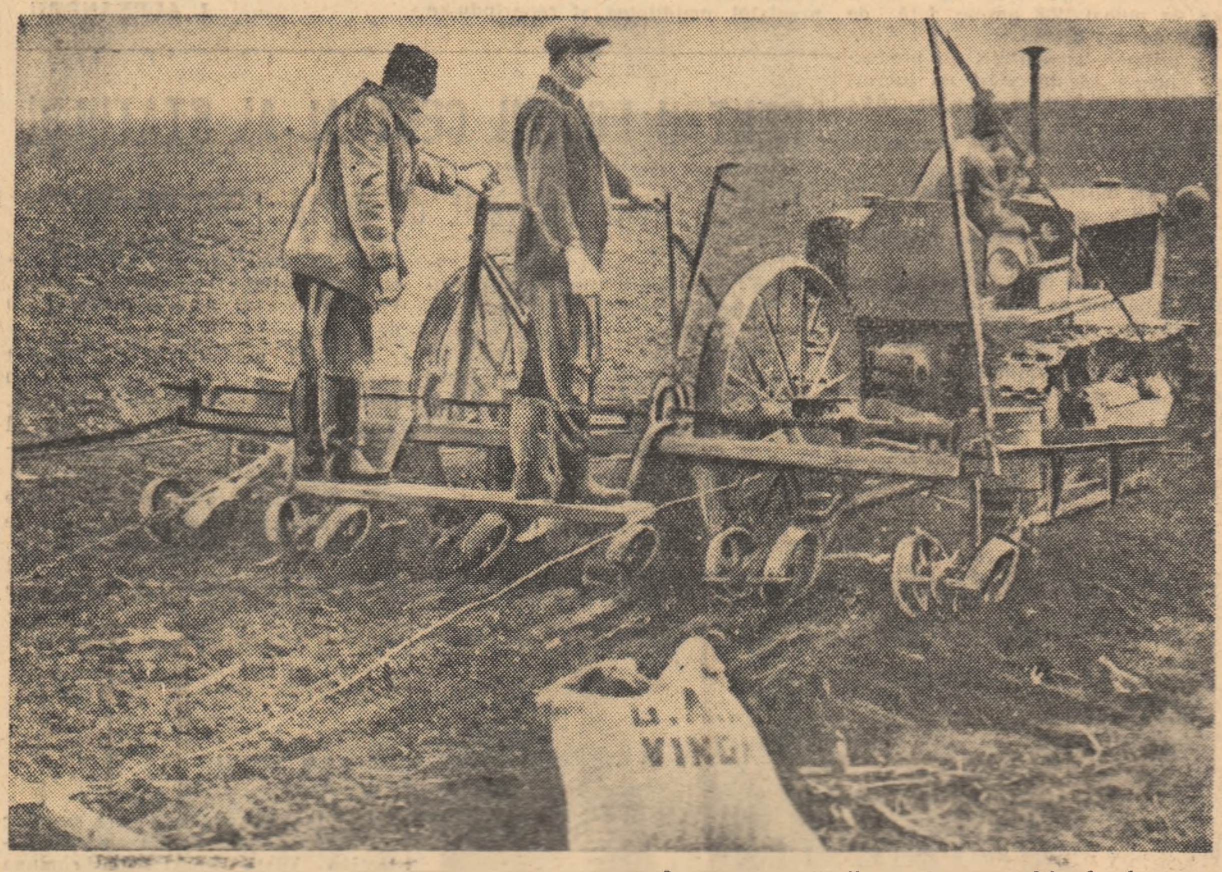
Anul VIII — Nr. 722
Marți 28 martie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

In cinstea celei de a 40-a aniversări a înființării partidului

Să executăm la un înalt nivel agrotehnic lucrările agricole

La gospodăria colectivă din comuna Vinga, raionul Arad. Însămînțatul florii-soarelui pe ultimele hectare

Buletinul muncilor agricole

● În ultima săptămînă, în întreaga țară s-au executat lucrări de întreținere a culturilor de toamnă pe 762.000 de ha. Cele mai mari suprafețe au fost grăpate în regiunile Dobrogea, București, Banat și Galați. Întreținerea arăturilor de toamnă s-a efectuat pînă acum, în procent de 68 la sută. În regiunea București s-a terminat această lucrare, iar în regiunea Dobrogea s-a realizat procentul de 96 la sută. Este necesar ca ÎNTREȚINEREA CULTURILOR de toamnă să fie intensificată în regiunile Argeș, Oltenia, Ploiești, Iași, Bacău, iar cea a ogoarelor îndeosebi în regiunile Ploiești, Argeș și Galați.

● Aplicarea îngrășămintelor naturale a fost efectuată în întreaga țară pînă în prezent, în procent de 86 la sută, cele mai bune realizări înregistrîndu-se în regiunile Maramureș, Mureș-Autonomă Maghiară, Hunedoara și Galați. Îngrășăminte chimice au fost aplicate pe 258.988 ha. din care în gospodăriile de stat pe 143.383 ha. La culturile de grîu ieșite slab din iarnă s-au aplicat îngrășăminte suplimentare pe 366.171 ha.

● Pînă zilele trecute, însămînțările de primăvară s-au efectuat pe 914.766 ha. Culturile din epoca I-a au fost însămînțate în procent de 60 la sută. La orz, prevederile au fost depășite în regiunile București, Banat și Dobrogea și sînt aproape integral realizate în regiunile Crișana, Galați și Hunedoara. La sfecla de zahăr, suprafața prevăzută a fost însămînțată în întregime în regiunile Oltenia, Banat și București. Însămînțările din epoca I-a trebuie mult grăbite în regiunile Argeș, Oltenia, Crișana, Hunedoara, Bacău, Iași, Suceava.

● Pînă în prezent, stropitul s-a efectuat la circa 20.700.000 de pomi din care la gospodăriile de stat 4.300.000. Totodată, s-au executat plantări de pomi în masiv pe 5.842 ha, iar plantări noi de vii pe 1.146 ha.

● Însămînțatul și repicatul în răsadnițe s-a realizat în procent de 48 la sută (cu 550.000 mp mai mult decît anul trecut).

Primele rezultate

Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea celei de-a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Romînia au găsit un larg ecou și în rîndul mecanizatorilor din stațiunea de mașini și tractoare Făcăeni, raionul Fetești. Sub îndrumarea și cu sprijinul organizației de partid, comitetul sindicatului din această stațiune a organizat o consfătuire cu toți mecanizatorii în cadrul căreia s-au analizat posibilitățile ce există pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan. In urma discuțiilor purtate, mecanizatorii și-au sporit angajamentele luate anterior. Astfel, ei s-au angajat să depășească planul cu 5.000 de hantri față de 2.900 cît își propuseseră la începutul campaniei de primăvară. Să realizeze 245.800 lei economii față de 102.400 lei cît prevedea angajamentul inițial. De asemenea, punînd un accent deosebit pe calitatea lucrărilor agricole, mecanizatorii și-au sporit angajamentele și în ce privește producția la ha. La grîu, bunăoară, ei și-au propus să obțină cîte 1.700 kg la ha, la porumb 2.600 kg boabe, iar la floarea-soarelui 1.500 kg la ha de pe întreaga suprafață a gospodăriilor colective din raza lor de activitate.

Pentru a-și îndeplini angajamentele luate, mecanizatorii de aici au intensificat întrecerea socialistă obținînd astfel rezultate deosebite în campania de primăvară. Însămînțările din epoca întîia, de pildă, le-au terminat pînă în ziua de 19 martie, iar grăpatul culturilor de toamnă și al ogoarelor a fost terminat încă de la 17 martie. Pînă la 20 martie, mecanizatorii au executat un volum de 5.277 hantri, adică, 30 la sută din planul campaniei de primăvară.

Rezultate deosebite au obținut mecanizatorii din brigăzile conduse de Dumitrache Mitulescu, Victor Spinu și Nicolae Secuiu, care au realizat cîte 413 hantri numai la semănat. Brigada a VIII-a și-a îndeplinit planul pe campania de primăvară pînă acum în procent de 46 la sută, a II-a în procent de 42 la sută... Dintre tractoriști, în fruntea întrecerii socialiste sînt Vasile Munteanu, Dumitru Moldoveanu, Ion N. Vasile, Sava Apostol și Vasile Stroe, care au realizat în numai două decade între 78 și 104 hantri.

Succesele frumoase dobîndite de mecanizatorii din S.M.T. Făcăeni în primele zile de muncă în cîmp, sînt chezășie sigură că angajamentele luate în marea întrecere vor fi nu numai realizate ci și depășite.

C. VASIA

„FATA cîmpului"

Așa îi spun colectiviștii...

Îi spun așa pentru că toată ziua e pe cîmp, alături de ei, ajutîndu-i să aplice metodele avansate pentru a dobîndi recolte bogate; îi spun așa și pentru că ea e fiica unor harnici colectiviști de pe plaiurile bănățene. „Fata cîmpului — fata noastră" o numesc pe drept cuvînt colectiviștii din Cocioc, pe inginera agronom Nina Ghimpeanu.

Anul trecut — în februarie — o fată slăbuță, cam scundă, de vreo 24 de ani și cu niște ochi scînteietori, s-a prezentat cu repartiția de inginer agronom la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Cocioc, regiunea București. Colectiviștii au primit-o bucuroși, dar și cu oarecare îndoială: „Ce poate să știe o fetișcană". Auzind, Nina Ghimpeanu s-a cam întristat.

— Nu trebuie să-ți faci inimă rea! i-a spus colectivistul Ene Ion, văzînd-o cum sta gînditoare. Ascultă la mine: colectiviștii noștri sînt oameni buni și dacă vei reuși să le cîștigi încrederea, ai să vezi dumneata...

Au trecut cîteva zile. Tînăra ingineră se simțea alta — și pe fiecare zi cunoștea gîndurile colectiviștilor. S-a încredințat pe deplin că oamenii erau bucuroși de venirea ei. Dar cu ce să înceapă? s-a întrebat ea.

— Ar trebui să ne apucăm serios de lecțiile de la cercul agrotehnic, le-a spus ea. Ne vor ajuta să obținem recolte bogate.

— Trebuie, cum să nu? au răspuns cîțiva colectiviști.

Dar, la prima lecție au luat parte doar cîțiva, printre care se numărau Stoica Petre, Ghiță Matei și Gheorghe C. Gheorghe.

Nina Ghimpeanu nu s-a descurajat; a ținut lecția numai cu aceștia. La sfîrșit, oamenii au întrebat-o:

— Și-acum, cînd mai venim? Iar dacă-i vorba de cursanți... las-pe noi, tovarășă Nina!

— Joia viitoare, le-a răspuns ea.

— Tovarășă agronom! Hai s-o ținem mîine! Că timpu-i scurt și ca mîine ne ia de nas primăvara.

A doua zi au venit 20 de colectiviști, și tînăra ingineră a trebuit să repete lecția. Pe urmă numărul lor s-a dublat, s-a întreit. La lecțiile ținute, colectiviștii au învățat cum și de ce trebuie să grăpeze în primăvară atît ogoarele, cît și semănăturile de toamnă, de ce să însămînțeze numai semințe selectate și tratate, la timpul optim; de ce să nu întîrzie executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, de ce să recolteze la timp. Tot ce au învățat în teorie, la lecții, colectiviștii au aplicat pe teren, întocmai. Și le-a prins bine. Porumbul le-a dat 2.200 kg. boabe la hectar, iar grîul peste 1.600 kg. la hectar.

Acum, în a doua primăvară de la venirea ei în gospodăria colectivă din Cocioc, inginera agronom Nina Ghimpeanu vede că oamenii sînt alții. Acum fiecare colectivist cunoaște rostul grăpatului, discuirii, selectării semințelor, însămînțării culturilor în epoca optimă și executării lucrărilor de calitate superioară. Astfel, însămînțările din epoca I: 40 ha. ovăz, 34 ha. borceag, 60 ha. sfeclă de zahăr, 30 ha. mazăre și 100 ha. floarea-soarelui au fost terminate la vreme și în bune condiții.

„Fata cîmpului" continuă să muncească cu mult elan, în mijlocul colectiviștilor. Intr-o zi ea le-a spus rîzînd:

— Și ce-ați zice dacă am să plec la altă colectivă?

Oamenii au făcut cerc în jurul ei:

— Zău? Da' cin' te lasă să pleci? ...Dumneata ești a noastră...

VALERIU FILIMON

În raioanele Caracal și Drăgănești

Calitatea — obiectiv de frunte al mecanizatorilor în întrecere

Deși timpul s-a menținut secetos, pe ogoarele raionului Caracal muncile agricole de primăvară au continuat din plin. De mai bine de o săptămînă, mecanizatorii de la S.M.T. Caracal, au încheiat însămînțările din prima epocă la cele 31 de gospodării agricole colective pe care le deservesc. Paralel cu aceste lucrări, cele 9 brigăzi de tractoare au efectuat grăparea semănăturilor de toamnă pe întreaga suprafață cultivată. De asemenea, au fost pregătite ogoarele pentru însămînțarea porumbului.

In cinstea aniversării partidului, mecanizatorii de la S.M.T. Caracal, s-au angajat, în cadrul întrecerii socialiste cu cei de la S.M.T. Zănoaga să execute acum în primăvară numai lucrări de calitate.

Din discuțiile avute cu unii președinți de gospodării agricole colective a reieșit că în această primăvară mecanizatorii s-au prezentat mult mai bine pregătiți decît în anii trecuți. La gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie" din comuna Traian, brigada a 9-a condusă de Cristea Ștefan a însămînțat în această primăvară 100 de ha cu sfeclă de zahăr, 60 ha cu floarea-soarelui, 55 ha cu plante perene și a pregătit 728 de ha pentru însămînțarea porumbului. Toate lucrările au fost făcute la un nivel agrotehnic superior. Pe suprafața ce urmează să fie cultivată cu porumb, mecanizatorii acestei brigăzi au executat mai multe grăpări și discuiri, urmărind să păstreze cît mai multă umezeală în sol. Lucrări de calitate superioară au fost făcute și la gospodăria agricolă colectivă „Tractorul" din comuna Băbiciu, la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Fărcașele și altele.

Pînă în prezent, în fruntea întrecerii socialiste se află brigada a 9-a condusă de Cristea Ștefan care în decada a II-a a discuit 606 ha și a lucrat cu cultivatorul 220 de ha.

SPRIJIN TINERELOR GOSPODARII COLECTIVE

Și în raionul Drăgănești, regiunea Argeș, însămînțarea culturilor din epoca I a fost terminată. In gospodăriile agricole colective se continuă munca în grădinile de legume, se plantează pomi fructiferi. S.M.T. Radomirești din raionul Drăgănești deservește în acest an 30 de gospodării agricole colective, 11 din acestea fiind unități tinere, înființate în acest an.

Incă înainte de începerea campaniei de primăvară, cadrele de conducere de la S.M.T. Radomirești au participat la ședințele de consiliu ale tinerelor gospodării colective, ajutîndu-le să-și întocmească planurile de producție. De asemenea, în gospodăriile tinere, șefii de brigăzi de la S.M.T. au mers pe teren cu brigadierii de cîmp ajutîndu-i pe aceștia la organizarea și amplasarea culturilor de primăvară. In majoritatea unităților a existat o colaborare perfectă între cadrele S.M.T. și consiliile gospodăriilor, lucrările putîndu-se executa în condiții bune.

Deși în acest an S.M.T. Radomirești a avut de făcut față unui volum sporit de lucrări, mecanizatorii stațiunii n-au făcut treabă de mîntuială. La gospodăriile agricole colective din Stoicănești, Călinești, Sprîncenata, Drăgănești, Păcălești, Crîngeni și altele nu se aud decît cuvinte de laudă despre mecanizatori. Tractoriștii Viespe Nicolae din brigada a 8-a, Gălățeanu Vinica din brigada a 3-a, Rimboaca Florea și alții dau mare atenție executării lucrărilor de bună calitate. Ei s-au angajat în cadrul întrecerii socialiste pornită în cinstea aniversării partidului ca în acest an să obțină pe tarlalele gospodăriilor colective deservite cu 100—300 de kg cereale la ha peste plan.

In raioanele Drăgănești și Caracal, gospodăriile colective și mecanizatorii așteaptă acum timpul prielnic pentru începerea însămînțării porumbului.

P. ZBÎRLEA

RECOMANDĂRI cu privire la cultura porumbului dublu hibrid

Ne aflăm în plină desfășurare a campaniei agricole de primăvară. Însuflețiți de Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării partidului, oamenii muncii de pe ogoare luptă pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentele luate, pentru a executa la vreme și bine lucrările agricole.

Paralel cu însămînțarea culturilor din prima epocă și celelalte munci de sezon, pe ogoare se fac acum intense pregătiri în vederea însămînțării porumbului. În această primăvară urmează să se însămînțeze o importantă suprafață cu porumb dublu hibrid de mare productivitate pe care statul nostru, îl pune la îndemîna unităților agricole de stat și cooperatiste. Pentru a ajuta aceste unități să obțină o producție sporită de pe întreaga suprafață cultivată cu astfel de semințe publicăm în numărul de față o parte din recomandările Institutului de cercetări pentru cultura porumbului. Mai tîrziu vom reveni cu recomandări privitoare la întreținerea culturii, și celelalte măsuri necesare realizării unei recolte sporite la porumbul dublu hibrid.

Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn prevăd sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de porumb și grîu, deoarece de aceasta depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și în special creșterea animalelor.

Se prevede ca în 1965 să se obțină o producție totală de 8—9 milioane tone de porumb boabe și de 35—40 milioane tone de porumb pentru siloz. Această producție urmează să se realizeze în primul rînd prin creșterea recoltei la hectar care trebuie să ajungă în medie pe țară la 2.500—2.800 kg, iar în gospodăriile agricole de stat la 3.200—3.500 kilograme.

În cadrul complexului de măsuri agrotehnice care asigură obținerea unor producții mari de porumb, un rol important îl are cultivarea hibrizilor celor mai potriviți condițiilor de climă și sol ale fiecărei zone naturale.

În ultimii ani, prin grija partidului și guvernului s-au luat măsuri pentru sporirea suprafețelor cultivate cu porumb dublu hibrid și pentru producerea unor cantități din ce în ce mai mari de sămînță hibridă din varietățile cele mai corespunzătoare.

În anul 1960 suprafața cultivată cu porumb dublu hibrid a fost de 750.000 hectare.

În acest an statul pune la dispoziția gospodăriilor 20.000 tone de sămînță de porumb dublu hibridă, produsă în condițiile din țara noastră, cu care gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile vor putea să însămînțeze peste 1.000.000 hectare.

În anul agricol 1959—1960 condițiile climatice au fost puțin favorabile culturii porumbului. Cu toate acestea, rezultatele obținute în producție de către unitățile socialiste fruntașe demonstrează că acolo unde măsurile agrotehnice au fost aplicate în mod diferențiat în întregul lor complex și s-au cultivat hibrizi dubli potriviți condițiilor pedoclimatice, s-au obținut producții mari de porumb la hectar pe suprafețe întinse, depășind producțiile realizate prin cultivarea soiurilor și a hibrizilor intre soiuri.

Gospodăriile agricole de stat, cultivînd porumb hibrid, au obținut o producție medie la hectar de 2.130 kg de pe întreaga suprafață recoltată de 295.000 ha. Un număr de 67 gospodării pe o suprafață de 44.241 ha au realizat peste 3.000 kg porumb la ha, iar 27 gospodării pe 21.285 ha au depășit producția de 3.500 kg în medie la hectar.

Gospodăria agricolă de stat Grabăți, regiunea Banat, a realizat pe o suprafață de 526 ha în medie la ha 5.488 kg prin cultivarea hibrizilor dubli, iar pe 19 ha prin însămînțarea soiurilor locale numai 3.840 kg la hectar.

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Măceșul de Sus, raionul Segarcea, a realizat o producție de 4.600 kg respectiv 5.100 kg boabe la ha, cultivînd hibrizi corespunzători, față de numai 2.000 kg cu soiul Romînesc de Studina.

Față de rezultatele bune obținute de unitățile agricole socialiste care au folosit în mod creator recomandările date pentru anul 1960, unele gospodării agricole de stat și colective, datorită faptului că n-au aplicat lucrările agrotehnice la nivelul cerințelor porumbului dublu hibrid, au obținut producții nesatisfăcătoare.

Gospodăria agricolă de stat Belciugatele, regiunea București, la porumbul dublu hibrid semănat în arătura de toamnă a obținut 4.022 kg la ha, iar în arătura de primăvară numai 1.650 kilograme la hectar.

În unele gospodării agricole de stat din regiunile Oltenia și Banat s-au realizat densități de numai 15.000—17.000 plante recoltabile la ha, față de 30.000—40.000 de plante, cît s-a recomandat.

De asemenea unele organe agricole regionale și raionale nu s-au îngrijit ca în gospodăriile agricole colective suprafețele însămînțate cu porumb hibrid să fie amplasate pe terenurile arate adînc și îngrășate din toamnă, însămînțatul să se facă la timp, să se asigure densitatea optimă a plantelor recomandată și să se aplice 3—4 prașile, ceea ce a determinat obținerea de către aceste gospodării a unor recolte scăzute.

În unele cazuri s-au repartizat pentru cultură hibrizi necorespunzători condițiilor locale de climă și sol. În anul 1961 sînt condiții create ca toate unitățile agricole care cultivă porumb hibrid să obțină producții sporite la hectar. S-au executat arături adînci de toamnă pe suprafețe mai mari decît în anii trecuți, s-au cărat la cîmp cantități mai mari de gunoi de grajd și s-au împrăștiat mai multe îngrășăminte minerale.

Pe baza referatelor și a discuțiilor purtate, precum și a exemplelor unităților fruntașe, în vederea obținerii unor recolte bogate pe toate suprafețele ce se vor cultiva cu porumb hibrid, Consfătuirea privind cultura porumbului dublu hibrid organizată în anul acesta la București, a recomandat tuturor lucrătorilor din agricultură să aplice în mod diferențiat întregul complex de măsuri agrotehnice și să extindă în cultură să-

(Continuare în pag. a 3-a)

Concursul de inovații în agricultură

Inovatorii de la S. M. T. Hărman

Mecanizatorii stațiunii noastre au luat cunoștință cu un deosebit interes de instrucțiunile apărute în ziarul „Agricultura Nouă", privind organizarea și desfășurarea concursului de inovații în unitățile Ministerului Agriculturii pe anul 1961. Citind aceste instrucțiuni, inovatorii din unitatea noastră studiază în amănunt temele de inovații pe acest an și îndeosebi pe cele cu privire la mecanizarea lucrărilor din agricultură și zootehnie, precum și pe cele privind energetica și reparația utilajului.

La noi, inovațiile se bucură de o deosebită atenție din partea lucrătorilor stațiunii. Avem în prezent un număr de 68 de inovatori. Noi am participat în fiecare an la concursurile de inovații organizate de minister. In anul trecut, bunăoară, noi ne-am prezentat la concurs cu 10 inovații din cele 17 inovații realizate. Două inovații au fost premiate pe țară cu 3.500 și respectiv 1.700 de lei. Este vorba de „cisternă de must de grajd" și de „plug pentru dizlocat sfeclă, morcovi și cicoare". Autorul primei inovații este agronomul șef al stațiunii, tov. ing. Grigore Călcii, cea de a doua fiind prezentată de un colectiv format din tov. ing. Călcii și mecanicii Gheorghe Imbrich și Otto Fides.

Aplicînd inovațiile în unitatea noastră, noi ne-am gîndit să le trimitem pe cele mai bune spre generalizare pe regiune și chiar pe țară. Dintre acestea notăm: plugul pentru dizlocat rădăcinoase; aparatul pentru măsurat interiorul la cuzineți cînd se lucrează cu borștanga (construit de Hell Willi); dispozitivul pentru încălzirea electrică simultană a 4 pistoane de aluminiu în vederea introducerii axului piston (autor Binder Martin).

Ca efect al aplicării în practica de toate zilele a inovațiilor, în anul trecut stațiunea noastră a realizat economii (numai din inovații) în sumă de 138.000 lei. Totodată planul anual de producție a fost depășit cu 17 procente. Pe fiecare tractor convențional au fost realizați cîte 624 hantri față de 520 hantri planificați. Economiile globale se ridică la suma de 1.072.000 lei.

Îndrumată de organizația de bază P.M.R., și sprijinită de comitetul sindicatului, mișcarea de inovații din stațiunea noastră a cunoscut o frumoasă dezvoltare chiar din primele luni ale anului acestuia. Pînă în prezent au și fost prezentate colectivului nostru 5 inovații. Dintre acestea remarcăm dispozitivul electric pentru încălzitul valvolinei, construit de Zoltan Datki, precum și dispozitivul de matrițat rondele (autor Gustav Mild). Ne-am gîndit ca printr-o inovație să îmbunătățim tocătoarea de siloz transformată din batoză reformată, astfel încît să lucreze cu un randament cît mai sporit, să asigure tocarea porumbului la dimensiunile necesare. Totodată colectivul nostru de inovații s-a gîndit să rezolve în cadrul stațiunii unele teme trecute în planul de inovații al Ministerului. Bunăoară, ne-ar interesa realizarea dispozitivului pentru rodarea staționară a tractoarelor după reparația capitală, precum și dispozitivul pentru decuplarea și cuplarea generatorului la tractorul UTOS—26 și 27.

Ing. MATEI CONSTANTIN
responsabilul colectivului de inovații de la S.M.T. Hărman, regiunea Brașov

NOI OGOARE UNITE

În pas cu LUMEA...

Peste tot, pe cîmp, mașinile lucrează pămîntul, gras ca untul, îl grăpează și îl însămînțează. Pe drum, spre satul Berechiu, îl întîlnesc pe Iuliu Sandor, agronomul. E un tînăr zvelt, ager. Măsoară cu migală, pămîntul. La întrebarea mea răspunde:

— Ia, facem comasarea... că am primit alte noi cereri de intrare în colectivă.

Discutăm de una, alta, apoi mă abat și pe la sediul colectivei. Într-o încăpere, cîțiva oameni discută aprinși. Florian Omuț, un bărbat scund, cu fața smeadă, pare că se scuză în fața celorlalți.

— Mi-a încîlcit gîndurile, femeia un timp...

E vorba de colectivă. Omul a adus astăzi cererea și vrea să arate că el a vrut să intre mai de mult dar femeia l-a cam tras înapoi, ca racul.

— Acum bine că i s-au deschis și ei ochii...

Vasile Sim, secretarul de partid și Petru Pusta, președintele îi zîmbesc prietenește, cu înțelegere de frați mai mari.

Cînd mă apropii îmi spun cu mîndrie:

— El e al 61-lea care a intrat în ultima lună.

Florian Omuț mă cîntărește o clipă din ochi. Bagă de seamă zîmbetul mijit pe obraz și-mi spune:

— D-apoi am venit și eu, în pas cu lumea...

Florian Omuț, ca, de altfel, și ceilalți care au intrat în colectivă vrea să aibă și el casă nouă, cum au zeci de colectiviști, cum are și Ion Nivărășan sau Ioan Rusu... Vrea și el ca la toamnă să ducă acasă, cum a dus și colectivistul Gheorghe Dieci, vecinul lui 2.400 kg grîu, 5.000 kg porumb și 10.000 lei... în numerar. Vrea și el să trăiască fericit, ca lumea... De aceea a luat-o și el pe drumul luminos al îmbelșugat al gospodăriei colective.

★

Satul Berechiu a rămas în urmă. Străbat acum ulițele comunei Sînnicolaul Romîn. Case noi, semețe, ca niște vile, se înșiră de-a lungul în cale. Nicolae Igna, președintele gospodăriei colective, are treburi, peste cap, dar își rupe încă cîteva clipe și pentru mine.

— În anul ăsta au venit în gospodăria colectivă 186 de familii... Petru Igna, omul de colea, a adus cererea chiar acum...

Auzind despre ce-i vorba, Petru Igna își deschide inima și dă drumul bucuriei care-l năpădește:

— Iaca, m-a adus și pe mine, aici, belșugul ce-l obțin colectiviștii.

Are dreptate Petru Igna. Colectiva este an de an mai bogată. Belșugul care se revarsă în casele colectiviștilor l-a făcut pe Petru Igna să ceară să fie primit în gospodăria colectivă. Belșugul l-a făcut să pășească în pas cu lumea, pe drumul bunăstării, al unui viitor tot mai fericit.

AL. SILAGHI
corespondent

Colectiviștii din comuna Găiseanca, raionul Făurei, regiunea Galați, și-au propus ca în acest an să mărească mult fermele de animale. Printre altele, numărul tineretului bovin va ajunge aici la peste 150 de capete. În fotografie: o parte din tineretul bovin al acestei gospodării colective

AZI în CURTENI

De sus, din munţii Giurgeului, de unde izvorăşte, Mureşul îşi poartă lin, spre vărsare, apele lui limpezi, cristaline şi prin aşezările regiunii Mureş-Autonomă Maghiară. De-a parte şi de alta a albiei Mureşului, ca un şirag de mărgele cu pietre nestemate, se înşiruie zeci şi zeci de sate. În acest şirag îşi află locul de cinste şi satul Curteni — sat colectivizat în întregime. Nu de mult, colectiviştii din Curteni au sărbătorit cea de a 10-a aniversare a existenţei colectivei lor. Bilanţul aniversării a arătat că în aceşti ani colectiva s-a dezvoltat mult: fondul de bază a ajuns la aproape 2.000.000 de lei, iar în proprietate obştească, colectiviştii au peste 220 de bovine, sute de oi şi porci, construcţii zootehnice trainice. Satul are astăzi şi altă înfăţişare: au dispărut casele de lemn acoperite cu paie (doar două sau trei au fost păstrate ca un fel de muzeu pentru a aminti de trecutul întunecat). Curtenii de astăzi înseamnă sute de case noi din cărămidă, arătoase, cochete, acoperite cu ţiglă. În sat s-a adus curentul electric. Există cinematograf, dispensar, magazin universal. S-a schimbat din temelii şi viaţa oamenilor. Ei trăiesc astăzi o viaţă îmbelşugată, hambarele le sînt de la an la an înţesate cu bucate. Între îmbrăcămintea lor de săteni şi a orăşenilor mai nici o deosebire, căci colectiviştilor din Curteni le plac hainele bine croite, bune, frumoase.

Despre toate acestea, pe care le-am văzut, de curînd în Curteni, am propus să scriu în rîndurile de faţă. Dar cu ce anume să încep? Să scriu despre cele aproape 200 de case noi ridicate în ultimii şapte-opt ani, despre sutele de biciclete sau aparate de radio, despre cele aproape 20 de motociclete cumpărate de colectivişti...? Nu, nu ştiu. Să încep totuşi cu...

..PIANUL LUI NAGY

Mai întîi să facem cunoştinţă cu Nagy Francisc. Este colectivist încă din 1950. E însurat, iar în hărnicie puţine colectiviste se pot măsura cu soţia lui. Tot aşa-i şi Francisc. Au o fetiţă în vîrstă de 12 ani. De vreo patru-cinci ani, familia lui Nagy locuieşte în casă nouă. Aci, în această casă, familia colectivistului Nagy m-a primit cu multă dragoste, cu vorbe calde, prieteneşti:

— No, da luaţi loc. Staţi, mă rog frumos, unde vă pofteşte inima...

Vorbele lui Nagy le auream parcă de undeva, de departe. În acele momente atenţia îmi era atrasă de interiorul plăcut şi primitor al casei, frumos aranjat cu mobilă nouă, cu covoare şi scoarţe scumpe. Ghicindu-mi parcă gîndurile, gazda mai spuse:

— Ce să-i faci. În casă nouă nu-şi avea locul mobila veche, sărăcăcioasă de cînd îi lumea, mîncată de carii. A trebuit să ne luăm studio, şifonier, mese, scaune, s-o putem mobila aşa cum se cade să fie mobilată casa unui colectivist. Iar colţul ăla al camerei din faţă, l-am rezervat pentru un pian pe care vreau să-l cumpăr pentru copila mea.

Pian în satul Curteni? În casa unui colectivist? Da, da. Raina, fetiţa lui Francisc Nagy în scurtă vreme îşi va plimba degetele-i micuţe pe clapele unui pian, va interpreta bucăţi de Chopin, de Enescu. Închipuiţi-vă un pian în casa unui colectivist, astăzi om cu stare. Ieri... ieri, acest om, familia lui, — vorba lui Nagy — nu avea după ce bea apă. În acele vremuri Nagy slugărea rupt şi nemîncat pe la bogătanii din sat ca să poată trăi de pe o zi pe alta, iar azi. În vremurile noastre, colectivistul Nagy e „supărat" că nu găseşte la Tg. Mureş un pian pentru a-l cumpăra.

Să nu credeţi însă că Nagy e singurul colectivist „supărat" din Curteni că nu-şi poate îndeplini o dorinţă într-un timp mai scurt. Ca el mai sînt încă mulţi alţii şi asta pentru că cooperativa din comuna lor nu aduce spre vînzare mai...

..MULTE MOTOCICLETE

Unul dintre aceştia a fost şi Leorint Peres. Prin cîte n-a mai „trecut" el pînă zilele trecute, cînd cooperativa din comună le-a anunţat că poate să-şi cumpere motocicleta pentru care se înscrisese cu multă vreme în urmă, numai el ştie. Ce să-i faci. Aşa-i regula la Curteni. Cînd un colectivist doreşte să-şi cumpere o motocicletă — şi din aceştia sînt mulţi — mai întîi trebuie să se înscrie pe o listă la cooperativă, iar cînd se aduc, acestea se dau mai întîi acelora ale căror cereri sînt mai vechi. De, dacă cererile pentru motociclete sînt multe. Aşa a păţit şi colectivistul Gheorghe Zolymi, şi toţi ceilalţi 15 colectivişti din Curteni, care în ultimele luni şi-au cumpărat motociclete.

— Acum nu ne mai plac bicicletele. Vrem cu toţii motociclete. Rău e că la cooperativa noastră se trimit prea puţine, îmi spunea Peres în ziua cînd şi-a cumpărat motocicleta.

Iată o problemă care îi dă multă bătaie de cap comerţului nostru, mai ales că, în Curteni alţi zeci de colectivişti doresc să-şi cumpere motociclete. Dar tinerii din Curteni, spun gestionarii magazinului universal, au devenit pretenţioşi şi în ceea ce priveşte...

..CEASORNICELE DE MÎNĂ

Ştiţi cîte ceasornice de mînă sînt în Curteni? Multe, foarte multe, că nimeni nu le ştie numărul.

— Cînd mi-am cumpărat ceasul de mînă, îmi povesteşte tînărul colectivist Gheorghe Kelemen, tata mi-a zis: „Pe vremuri cînd ne mergeam la lucru pe moşia boierului, mă sculam după orniceul din turnul bisericii. Că numai acolo şi încă la vreo cîţiva bogătani din sat erau mesinărie din astea. Acuma toţi ai tineri le purtaţi la mînă nu numai cînd mergeţi la film ori la preumblare, ci şi cînd sînteţi la prăşit ori la coasă".

Da, mulţi, foarte mulţi colectivişti din Curteni au ceasuri de mînă şi sînt mîndri că le poartă. Ce reflectă şi acest amănunt? Într-un cuvînt, bunăstarea, dorinţa de a trăi mai bine. Într-un alt chip. La Curteni bunăstarea se exprimă astăzi în: case noi, piane, aparate de radio, biciclete, motociclete, ceasuri de mînă, mobilă, îmbrăcăminte şi încălţăminte ca la oraş... Şi cine sînt stăpînii acestora? Foştii slugi şi argaţi de ieri, care astăzi, în vremurile noastre, nu mai cunosc sărăcia şi umilinţa, ci belşugul şi demnitatea.

„Aşa se trăieşte în colectivă şi pentru asta îi mulţumim partidului", spunea colectivistul Francisc Nagy.

GH. BACIU

Ce să citim

ZAHARIA STANCU: „Clopote şi struguri" „Printre stele" „Carul de foc"

Noua formă a romanului „Desculţ" reprezintă o dezvoltare şi o aprofundare, dintr-o altă perspectivă şi cu o semnificaţie mult mai amplă, a ediţiei apărute pînă acum. Materialul epic se desfăşoară într-un ciclu de 12 volume, din care primele trei — vol. I „Clopote şi struguri", vol. II „Printre stele", vol. III „Carul de foc" — au apărut de curînd în vitrinele librăriilor. Volumele se prezintă ca lucrări cu totul noi: naraţiunea este substanţial lărgită, problematica mult mai complexă, o serie de episoade noi, pline de interes, vin să adîncească şi să reconstituie mai pregnant cronica satului romînesc din cîmpia Dunării în preajma răscoalelor ţărăneşti din 1907.

Prin faţa cititorilor se perindă drama oamenilor săraci din Omida şi de prin satele învecinate. Lipsiţi de pămînt, schiloditi de jandarmi, suferind de foame, ei sînt obligaţi să muncească în cea mai crudă mizerie pe moşiile nenumărate ale boierilor Miliarezi sau Gogu Cristofor. Darie, şi prin el autorul, înregistrează cu durere şi mînie crescîndă aspectele multiple ale exploatării boiereşti. Cînd ţăranii, flămînziţi culeg via pînă de rod a boierului Miliarezi, pe care, de altfel, tot ei au sădit-o, li se pun botniţe la gură, ca nu cumva să se atingă de vreun bob de strugure. Cînd ţăranii, în miez de iarnă geroasă, vin la conacul lui Gogu Cristofor să ceară un mertic de mălai cu care să astîmpere foamea lor şi a copiilor lor, sînt alungaţi şi sfîşiaţi de colţii dulăilor boiereşti. Conflictul boieri-ţărani, mai mocnit ori mai evident, străbate ca un fir roşu paginile volumelor. Scriitorul arată că nu este vorba despre un conflict particular, iscat de neomenia unui boier crud şi hapsîn. Viaţa de chin şi mizerie a desculţilor din Omida, înfăţişată în episoade zguduitoare, de o profundă şi patetică demascare socială, ilustrează convingător situaţia jalnică a întregii ţărănimi sărace care s-a ridicat, în primăvara lui 1907, să-şi facă singură dreptate.

Pentru o bucată de pămînt oamenii se înfruntă, se duşmănesc, ajung uneori pînă la bătaie. Să amintim pe Stănică şi Vătui din capitolul „Grapa", s-o amintim pe Costandina din capitolul cu acelaşi nume. Bătută pînă la desfigurare de soţul îndîrjit, umilită şi batjocorită de fraţii vitregi, Costandina nu-şi găseşte liniştea în casă pînă ce părinţii adoptivi nu-i trec pe numele ei o fîşteică de pămînt. Prin profunzimea artistică a aspectelor sociale şi psihologice înfăţişate, „Costandina" rămîne una dintre cele mai zguduitoare şi dramatice pagini din literatura noastră inspirată din viaţa ţărănimii.

Şi sub aspectul construcţiei epice, cele trei volume ale ciclului „Desculţ" se prezintă bine consolidate. Rămîne de discutat unele istorisiri şi comentarii oarecum inutil lungite.

Astăzi, cînd ţăranii muncitori au păşit cu încredere pe drumul luminos şi îmbelşugat al socialismului, cînd bunăstarea şi lumina culturii au poposit definitiv în casele noi ale colectiviştilor, paginile romanului „Desculţ" constituie o mărturie fierbinte şi acuzatoare despre un trecut dureros, pe care lupta poporului, sub conducerea înţeleaptă a partidului, l-a îngropat o dată pentru totdeauna. Darie, eroul acestui ciclu, trăieşte împlinirea unui vis mult dorit.

C. P.

Din viaţa organizaţiilor sindicale din unităţile agricole

Aportul consfătuirilor de producţie

Gospodăria agricolă de stat Burdujeni, regiunea Suceava, creşte în medie anual 900 de scroafe fătătoare, 13.000 de porci şi 1.300 de bovine puse la îngrăşat. Este lesne de înţeles că în procesul de producţie se ivesc numeroase şi diverse probleme ce trebuie rezolvate operativ de către conducerea şi comitetul sindicatului acestei unităţi.

La îndrumarea comitetului de partid, anul acesta analiza rezultatelor muncii se face decadal, în cadrul consfătuirilor de producţie ce se organizează pe secţii (la care întotdeauna iau parte atît delegaţi din partea consiliului, cît şi a comitetului sindicatului gospodăriei).

Stînd de vorbă cu tov. dr. Şerbănescu Nicolae, directorul gospodăriei şi cu tov. Neagu Aurel, referent tehnic şi secretar al comitetului sindicatului, am aflat că organizarea cu regularitate a consfătuirilor de producţie a contribuit în ultima vreme în mare măsură la îmbunătăţirea muncii, în comparaţie cu anul trecut.

În sectorul îngrăşătoriei de porci însă, continuă să se menţină o serie de lipsuri serioase. La cei 2.000 de porci sub 30 kg, de exemplu, sporul obţinut este de 241 grame în loc de 260 grame, iar la categoria peste 30 kg (8.000 de capete) sporul realizat este de numai 308 grame, faţă de planul de 480 grame.

La ultimele consfătuiri de producţie, cauzele acestei stări de lucruri au fost analizate pe larg de către membrii grupelor sindicale, lipsurile fiind criticate cu atît mai ascuţit, cu cît ele nu se datoresc prea mult condiţiilor de muncă, ci lipsei de bună organizare a procesului de producţie şi delăsării şi neglijenţelor unor tehnicieni şi muncitori.

De ce oare, de pildă, la secţia Burdujeni condusă de tov. Radu Onofriciuc, în cursul lunii ianuarie, sporul de creştere planificat al porcilor n-a fost realizat, secţia rămînînd datoare cu 920 kg carne, deşi s-au consumat în plus 3649 U.N.?

Pentru că, a recunoscut el la una din consfătuirile de producţie, unii brigadieri nu-i îndrumă cu simţ de răspundere pe muncitori spre a respecta regulile de hrănire şi furajare. Astfel, din cauză că hrana porcilor nu se dă la vreme, în luna ianuarie şi în unele zile din februarie, făcîndu-se risipă s-a ajuns la un mare consum de U.N. pentru realizarea unui kg de carne. Unii îngrijitori, nefiind supravegheaţi îndeaproape, au menţinut aşternut umed la porci, i-au lăsat uneori fără apă în troci — cum s-a întîmplat la grajdurile nr. 10, 11, 12 la 3 şi 5 februarie — sau n-au curăţat trocile complet de zăpadă, ceea ce a înlesnit apariţia unor stări gripale şi bineînţeles diminuarea creşterii în greutate.

Mulţi muncitori ca de pildă Toma Traian sau Lungu Nicolae, au arătat la aceeaşi consfătuire de producţie că cele spuse de şeful secţiei sînt întemeiate. Ei au subliniat că prin respectarea cu stricteţe a regulilor de muncă la grajd este pe deplin posibil ca, nu numai să fie realizat dar şi depăşit sporul de creştere, atît la porcii sub 30 de kg, cît şi la cei peste 30 kg.

Ei au cerut totodată conducerii secţiei să ia măsuri pentru buna întreţinere a grajdurilor, fixînd un program concret de lucru dulgherilor şi zidarilor; de asemenea, porumbul să fie măcinat corect (înlăturîndu-se în prealabil umiditatea şi reparîndu-se instalaţia morii), să se asigure mijloace de transport ca astfel unii muncitori de la Adîncata, Cîndeşti şi Plopeni să nu mai întîrzie dimineaţa cîte o oră şi jumătate etc.

La unele consfătuiri de producţie, ca de exemplu, cele ţinute la grupa sindicală de la brigada a 4-a de la secţia Bîrjoveni, sau cu toate grupele sindicale la secţia Todireşti, unii muncitori fruntaşi au lansat chemări la întrecere pentru depăşirea sporului de creştere în greutate la porci şi pentru obţinerea de economii de furaje. De exemplu, îngrijitorii Lungu Nicolae şi Neagu G. de la grajdul nr. 28 au chemat la întrecere pe tov. Bădăluţă Vasile şi Burdiga Mihai de la grajdul nr. 31, Luca Petre şi Ungureanu D. pe îngrijitorii Simion Ion şi Marchitan Constantin etc.

Este neîndoielnic că dacă concluziile consfătuirilor de producţie, care acum se desfăşoară cu bune rezultate, vor fi studiate temeinic de către consiliul şi comitetul sindicatului gospodăriei de stat Burdujeni, astfel încît deficienţele constatate în muncă să fie grabnic înlăturate, angajamentele muncitorilor fruntaşi vor fi traduse cu cinste în viaţă, rolul consfătuirilor va fi îndeplinit cu prisosinţă.

I. ALEXANDRU

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Vor obţine un venit de peste 1.300.000 lei

Membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul Roşu" din comuna Tekirghiol, regiunea Dobrogea, au încheiat anul acesta contract cu statul pentru a livra animale totalizînd 62.000 kg., din care 18.000 kg. carne de porc.

De pe acum, gospodăria a livrat aproape 6.000 kg carne din care aproape 1.000 kg de porc. Gospodăria colectivă din Tekirghiol a hotărît să valorifice anul acesta şi un mare număr de păsări, totalizînd 6.000 kg. Pînă în prezent, s-au şi predat 1.050 de păsări.

Totodată, colectiviştii au încheiat contract cu I.C.I.L.-ul pentru 150.000 litri lapte. Ei au şi livrat 19.000 litri. Anul acesta, gospodăria va livra şi 150.000 litri de lapte de oaie, conform contractului încheiat.

De pe urma produselor contractate din sectorul zootehnic şi din vînzările de produse pe pieţele de pe litoral, gospodăria colectivă din Tekirghiol va realiza în anul acesta un venit de peste 1.306.000 lei.

C-TIN MOCANU
corespondent

Seara, după orele de lucru, muncitorii gospodăriei agricole de stat Caracal, regiunea Oltenia, vin la clubul gospodăriei unde îşi petrec timpul lor liber citind o carte, vizionînd programul la televiziune ori jucînd o partidă de şah, aşa cum se vede în fotografie

283 TONE DE GRÎU

În adunarea generală ce a avut loc de curînd la gospodăria agricolă colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, colectiviştii au hotărît să aducă anul acesta o contribuţie mult mai mare ca în 1960 la fondul centralizat al statului.

Convinşi fiind că statul este cel mai bun cumpărător, asigurîndu-le preţuri mari, membrii gospodăriei agricole „Viaţă Nouă" au hotărît ca din producţia de grîu a anului în curs să vîndă statului pe bază de contract 283 tone.

JENI BĂCILA
corespondent

Loturile demonstrative au format deprinderi noi, valoroase

Dacă ar fi să compar raionul Carei cu un părinte care are numeroşi copii, aş putea spune că gospodăria colectivă „23 August" din Foeni este mezinul cel sirguincios. Într-un singur an gospodăria a ajuns milionară.

Pe scurt, gospodăria colectivă a luat fiinţă la 2 august 1959. Dar drumul spre colectivă fusese netezit şi pentru celelalte familii. De aceea, în ianuarie 1960 comuna era de-acum colectivizată. Rezultatele primului an, concretizate în cifre, ar arăta astfel: 3.700.000 lei venit total; fond de bază 1.300.000 lei.

Pentru un economist, exemplul acesta ar constitui un vast teren pentru a sublinia ce forţă uriaşă dobîndesc la un loc 708 familii de colectivişti harnici, plini de energie, buni gospodari.

Colectiviştii din Foeni au încheiat, de curînd, cel de-al doilea an de învăţămînt agrozootehnic de masă. Mai bine zis au încheiat partea teoretică. În cîmp îi aşteaptă un alt ciclu de lecţii pe viu, pe concret, fiindcă la Foeni loturile demonstrative sînt la mare cinste.

Fiecare lecţie ţinută în această iarnă a avut un dublu caracter analitic: tehnic şi economic. La cerc nu s-au discutat lucruri generale, abstracte, ci propriile realizări în producţie ale colectiviştilor. Lecţia despre cultura grîului, bunăoară, a fost foarte dezbătută şi iată de ce. La Foeni se însămînţează, de multă vreme, soiul de grîu Cenad-117. Obiceiul locului spune că pentru un ha sînt suficiente maximum 180 kg. de sămînţă. Tehnicianul agronom Piricsi Alex. le-a explicat colectiviştilor, încă din primul an, că ar trebui mărită cantitatea de sămînţă dată la un hectar. Cum însă este greu să înlături dintr-odată o părere căreia anii i-au dat oarecum stabilitate, el a organizat un lot demonstrativ de 15 ha. Arătura a fost făcută la 28—30 cm. şi s-au încorporat cîte 40 de tone gunoi de grajd la ha. S-au mai aplicat 200 kg. superfosfat şi 150 kg. azotat de amoniu la hectar în primăvară. Cantitatea de sămînţă a fost de 200 kg. la ha.

Rezultatele au justificat toate strădaniile. În lotul demonstrativ s-au obţinut 2.800 kg. grîu la ha. pe cînd martorul căruia nu i s-au aplicat îngrăşăminte, iar cantitatea de sămînţă a fost cea „tradiţională" s-a obţinut doar 1.950 de kg.

Bineînţeles că la cercul agrozootehnic aceste învăţăminte au fost îndelung discutate. Dar lectorul le-a dat cursanţilor şi un alt exemplu: gospodăria de stat Carei, care a însămînţat cîte 240 kg. de grîu la hectar şi din acelaşi soi ca şi ei, a obţinut în aceleaşi condiţii agrotehnice, o producţie de 3.600 kg. de grîu la hectar.

În toamnă, cînd s-au însămînţat numai soiuri de grîu de înaltă productivitate, colectiviştii au dat cantităţi potrivite de sămînţă la hectar pentru a obţine o densitate corespunzătoare a plantelor. Şi totodată ei au mai înlăturat un neajuns. Avînd terenuri nisipo-lutoase şi făcînd o însămînţare prea la suprafaţă, deseori plantele sufereau de pe urma îngheţului. Acum acest lucru a fost lichidat. Anul acesta plantele au ieşit foarte bine din iarnă.

Să nu credeţi însă că lecţia despre cultura porumbului a fost mai puţin interesantă. Alături de grîu şi cartofi, porumbul este aici o plantă cu... tradiţie. Cu toate acestea localnicii obişnuiau să asigure o densitate de cel mult 25.000—30.000 de plante la hectar. Pentru ei aceasta a fost măsura maximă şi nu se arătau de fel nemulţumiţi.

Tehnicianul gospodăriei a fost însă de altă părere. Loturile demonstrative de anul trecut au arătat convingător că pe terenurile din Foeni se poate ajunge pînă la 40.000 de plante la hectar, mai ales cînd este vorba de porumbul dublu hibrid. Acolo unde s-au aplicat 20 tone gunoi de grajd la hectar şi 100 kg. superfosfat, s-a obţinut o producţie de 9.200 kg. ştiuleţi la hectar.

Lecţia despre porumb a devenit astfel o dezbatere largă, instructivă pentru cursanţi atît în ceea ce priveşte mărirea densităţii plantelor, aplicarea celei mai bune agrotehnici cît şi eficienţa îngrăşămintelor organice şi chimice. Şi aici, deci, lotul demonstrativ şi-a spus viguros cuvîntul.

Ca urmare a învăţămintelor obţinute la cerc, colectiviştii din Foeni vor însămînţa în acest an cele 300 hectare cu porumb potrivit constatărilor făcute pe lotul demonstrativ şi cu sămînţă dublu hibridă.

În Foeni, datorită solului nisipo-lutos, cartoful are condiţii ideale. La cerc, cursanţii au discutat cu mare interes rezultatele dobîndite cultivînd cartofi timpurii în cultură intercalată cu porumb. Rezultatele anului trecut au fost mai mult decît concludente: la hectar s-au obţinut producţii de 7.000 kg. cartofi timpurii şi 7.000 kg. porumb ştiuleţi. Iată de ce colectiviştii au susţinut să se extindă acest procedeu foarte avantajos.

La gospodăria colectivă din Foeni loturile demonstrative au constituit un permanent stimulent pentru însuşirea agrotehnicii noi, avansate, au format în masa colectiviştilor deprinderi noi, valoroase, le-a ajutat acestora să pornească cu mai multă pricepere şi siguranţă pe un drum îmbelşugat.

În fruntea acestei acţiuni au fost doi comunişti: tehnicianul Piricsi Alexandru şi Orosz Francisc, preşedintele colectivei. Doi oameni tenaci, îndrăzneţi, îndrăgostiţi de munca lor, încrezători în tehnica nouă, în ştiinţă.

Mai este de mirare atunci faptul că gospodăria colectivă din Foeni a devenit milionară din primul an al existenţei sale?

LUCIAN CURSARU

Peste 400 de cititori

La biblioteca comunală din Dor Mărunt, raionul Lehliu, mulţi tineri participă cu regularitate la cercurile de citit în cadrul cărora s-au recenzat romanele: „Drum deschis", „Bărăgan", „Destin" şi altele. Biblioteca dispune pînă în prezent de 11.000 de volume şi are peste 400 de cititori permanenţi.

CONSTANTIN D. NICULAE
corespondent

Ca-n filme...

Se lăsa înserarea. Vîntul călduţ al mijlocului de martie, prinsese să clatine uşor crengile pomilor. La clubul Staţiunii experimentale zootehnice Jucu, regiunea Cluj, sclipeau becurile electrice. Pe nişte afişe mari, la intrare, scria: „Astă seară la orele 19,30 şi 21,30 filmul romînesc „Telegrame".

Pe poarta staţiunii, îşi făcură apariţia cîţiva muncitori de la grajdurile de vaci şi de porci. Erau cu toţii veseli:

— Am auzit că-i fain filmul frate, spuse unul dintre ei. Ii unu care tăt pune la cale blăstămăţii la alejeri şi-apăi dă nişte telegrame la miniştri. Da-i şi altu, prefectu, care cînd îi traje cu cîrja cîteva dluia, îi zvîrle cît colo clopu...

— Ia tu şi nu mai spune, se supără altul. Vreau să văz eu cum îi şi ce-i...

— No, atunci nu mai spui, nu-i bal. Numa d-ar începe mintenaş...

Cînd însă se apropiară de intrare îngrijitorii ciuliră urechile.

— O-nceput, tulai drace, vorbi careva. S-aude muzica...

— Nu poate să fi început, abia-i jumătate la şapte şi filmu începe păste un ceas, măi să ştii tu, răspunse altul...

— N-o asculta dară...

Într-adevăr dinăuntru răzbătea o melodie de jaz.

Cînd să intre, în uşă îi opri un tînăr transpirat cu părul făcut creastă de cocoş şi cu pantalonii lipiţi pe glezne, de parcă erau prinşi cu gumarabic.

— Aveţi bilet?

— Păi acum vrem să luăm tovarăşe.

— Ce să luaţi? Că biletele pentru bal s-au dat mai devreme...

— Apoi noi la film am venit, nu la bal. Ni s-a anunţat film.

— Vă spusei că acum e bal...

— Apoi cînd o-nceput balul? se interesă cineva nedumerit.

— A început... ieri seară. Da'dacă musai vreţi să intraţi, şi voi, haide... Vorba aia: dacă-i bal, bal să fie...

— Ieri seară? se miră unul dintre muncitori. Şi tot nu s-o gătat?

— Nici pomeneală...

Cei sosiţi, la început nu crezură. Se pomeniră însă îndată în sala plină de fum. Ce e drept, lume multă

FOILETON

nu se mai afla. Doar cîteva... perechi. Orchestra era încă la datorie. Curînd însă, obosiţi, muzicanţii plecară unul cîte unul.

— Ce facem, tovarăşe Drumea? îl întrebă pe responsabilul clubului, una dintre fetele rămase.

— Facem rost de altceva da' nu părăsim... poziţia, răspunse acesta.

Şi într-adevăr, după vreo zece minute el apăru cu un picup cu radio. O simplă punere-n priză şi sala „fu invadată" imediat de glasul unei cîntăreţe care lansa „Mambo" cu atîta... foc, încît „perechile" porniră din nou... la dans. Elena Kalo juca cu Vasile Fişer, Valeria Mărgineanu şi-l alesese partener pe Petrache Teodorescu...

Operatorul de cinema Teiru Costea se ivise şi el în sală, învîrtindu-se ca şoarecele într-o capcană.

— Cum stăm cu filmul? îl întrebă pe operator unul dintre îngrijitorii care acum priveau nedumeriţi la cele ce se petreceau.

— Stăm, nu vedeţi? le răspunse necăjit Costea. Uitaţi-vă cum stă însuşi tovarăşul Ştefan Buiga, preşedintele comitetului sindicatului, în loc să golească în sfîrşit, sala...

În vremea asta, Ştefan Buiga, sta într-adevăr pe un scaun, iar scaunul sta... într-un picior. Zvîrlea în sus trei sticle de bere imitîndu-l şi nu fără succes, pe un jongler de la circ pe care-l admirase odată.

— Şi mai e mult? se interesă cineva.

— Adică vrei să spui dacă mai e multă... răspunse Ştefan Buiga, care auzise întrebarea. N-aveţi grijă. Bere e încă destulă şi n-o să dăm afară... clienţii, cînd ei sînt atît de amatori s-o consume.

Între timp, sala se umplea văzînd cu ochii. Dar spectatorii nu vedeau nici scaunele rînduite pentru film, nici pînza pentru ecran...

— Măi ştiţi ce? vorbi cineva, scoţîndu-şi pălăria. Dacă filmul „Telegrame" se lasă greu, în schimb... berea vine... fulger. Hai la mese şi să cerem şi noi... Că spectacol avem şi încă gratuit... Ia uitaţi-vă cum se scălîmbăie ăştia cu „Mambo" şi cu „Sambo"...

P.S. Aflăm că pînă la urmă cu... 3—4 ore întîrziere, filmul „Telegrame" a fost totuşi prezentat, datorită intervenţiei tovarăşului Aurel Bob, care a pus capăt „balului" ca-n filme de la Staţiunea experimentală Jucu.

N-ar strica însă, ca şi consiliul sindical regional Cluj să fie înştiinţat despre..., asemenea activitate culturală.

Şi aceasta, dacă se poate, chiar prin o... telegramă adevărată.

ION GHEORGHIU
după corespondenţa tov.
VASILE PETEAN

Norme în raport cu tehnica nouă

Folosirea mijloacelor tehnice perfecţionate asigură o productivitate sporită a muncii. Astfel, introducerea sistemului de creştere şi îngrijire a vacilor de lapte în stabulaţie liberă — cu mulsul mecanic — dă posibilitatea muncitorilor să îngrijească un număr mai mare de animale — faţă de norma actuală de deservire de 12 capete. Aşa, de exemplu, la G.A.S. Popeşti-Leordeni, regiunea Bucureşti, la grajdul unde se aplică acest sistem, revin în medie pe muncitor cîte 22 de vaci.

Rezoluţia plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, a scos în evidenţă necesitatea înlocuirii normelor statistice şi experimentale, empirice, şi a trasat ca sarcină elaborarea unor norme cu motivare tehnică.

În sectorul agricol de stat, necesitea înlocuirii normelor statistico-experimentale folosite în prezent la majoritatea lucrărilor agricole cu norme de muncă cu motivare tehnică, rezultă din faptul că prin dezvoltarea înzestrării tehnice a gospodăriilor, prin introducerea unor serii de măsuri tehnice şi organizatorice, prin creşterea calificării muncitorilor şi însuşirii de noi deprinderi în muncă, aceste norme nu mai corespund nivelului tehnic la care se desfăşoară în prezent procesul de producţie în gospodăriile agricole de stat.

Importanţa normării tehnice a muncii constă în faptul că în funcţie de aceste norme se stabilesc necesarul de maşini sau agregate, necesarul de braţe de muncă, astfel ca durata lucrărilor să se încadreze în termenele optime de executare stabilite. În funcţie de norme se determină costul manoperei lucrărilor, care, în sectorul agricol, are o influenţă deosebită asupra preţului de cost al producţiei.

Modificarea continuă a proceselor tehnologice, datorită introducerii în producţie a unor maşini tot mai perfecţionate şi a metodelor de lucru tot mai avansate, impune înlocuirea sistematică a normelor perimate şi învechite prin altele noi.

Aşa, de exemplu, la lucrarea rărit şi prăşit porumb pe rînd în urma prăşitorii-hipo, s-a folosit o normă de 4,16 zile-om la ha. Prin introducerea în producţie a maşinii de semănat porumb 2 SPC-2, cu care se realizează o densitate de plante corespunzătoare la hectar, operaţiunea de rărire este eliminată devenind cu totul întîmplătoare, iar prin faptul că înaintea praşilei manuale se aplică culturii de porumb 1—2 sape rotative şi o lucrare cu cultivatorul CPU-4,2 sau CPF-4, solul este bine mobilizat şi curat întreţinut. În aceste condiţii se solicită la executarea praşilei manuale un efort mult mai redus faţă de vechile condiţii cînd înaintea praşilei manuale se aplica o praşilă executată cu prăşitoarea hipo. Rezultă deci că faţă de noile măsuri şi o agrotehnică mai avansată, norma folosită de 4,16 zile-muncă la ha nu mai este corespunzătoare şi se impune revizuirea ei. Se remarcă uneori că la introducerea normelor noi, revizuite, se întîmpină rezistenţă din partea unor ingineri şi tehnicieni care trebuie să aplice aceste norme. Apoi sînt şi cazuri cînd unele cadre de conducere din G.A.S. socotesc că golurile de muncă, datorită unei defectuoase organizări a procesului tehnologic şi de muncă, trebuie acoperite prin acordarea de norme de muncă nejustificat micşorate. Astfel, din cauză că nu şi-a organizat din timp munca pentru executarea lucrărilor de întreţinere în vie G.A.S. Dudu, regiunea Bucureşti, a micşorat în 1960 norma de muncă la legatul lăstarilor de la 700 butuci la 220 butuci.

Creşterea rapidă a productivităţii muncii, precum şi menţinerea unui avans proporţional al acestui indicator faţă de creşterea salariului mediu cere o justă stabilire a normelor de muncă, folosirea deplină a realizărilor tehnicii, creşterea calificării muncitorilor, precum şi un larg schimb de experienţă. Productivitatea muncii mecanizatorilor din brigăzile de mecanizare completă care lucrează cu o normă globală de 100 ha este în medie cu 15 la sută mai mare decît a mecanizatorilor din brigăzile celelalte, iar salariul mediu este în medie cu 12 la sută mai mare. Corelaţia dintre creşterea productivităţii muncii şi a salariului este, aşadar, justă. Mecanizatorii din brigăzile de mecanizare completă fiind cointeresaţi în rezultatele producţiei pe suprafeţele cultivate de ei îşi organizează executarea lucrărilor astfel încît obţin producţii medii sporite. Bunăoară, B.M.C. de la G.A.S. Girov, regiunea Bacău, a obţinut în 1960, la cultura grîului o producţie medie la ha cu 297 kg mai mare decît cea obţinută de restul brigăzilor şi la un preţ de cost pe tonă cu 150 lei mai redus. La cultura porumbului, B.M.C. a obţinut în comparaţie cu celelalte brigăzi o producţie medie mai mare cu 842 de kg la ha şi la un preţ de cost cu 330 de lei pe tonă mai mic.

Avînd în vedere importanţa pe care o are înlocuirea normelor statistico-experimentale cu norme cu motivare tehnică, a fost organizată cu începere din 1958 elaborarea acestor norme. La aplicarea metodelor ştiinţifice de normare s-a trecut efectiv în cursul anului 1959.

În timpul cel mai scurt urmează să se introducă în gospodăriile agricole de stat norme tehnice pentru cîteva lucrări cu mare consum de forţă de muncă. Ele vor înlocui normele statistice experimentale folosite în prezent.

Printre normele statistico-experimentale ce vor fi înlocuite şi a normelor cu motivare tehnică ce vor fi introduse în G.A.S. în această lună menţionăm:

	NORME DE MUNCĂ	
ÎNGRIJIREA PORCILOR PUŞI LA ÎNGRĂŞAT	STATISTICO EXP.	CU MOTIV. TEHNICĂ
a) ÎN UNITĂŢI NEMECANIZATE (norma de deservire)	100 cap	200 cap
b) ÎN UNITĂŢI SEMIMECANIZATE („ „ „)	150 „	230 „
DESERVIREA VACILOR DE LAPTE („ „)	12 „	17 „
PRĂŞIT MANUAL PORUMBUL	0,240 ha.	0,300 ha
RECOLTAT MANUAL ŞTIULEŢI DE PORUMB FĂRĂ FOI	0,360 to	0,800 to
COSIT FURAJE	0,250 ha	0,350 ha

Gospodăriile agricole de stat fiind dotate cu mijloace tehnice dintre cele mai moderne, primind cantităţi sporite de îngrăşăminte chimice şi avînd sarcina să dezvolte creşterea animalelor trebuie să asigure creşterea continuă a producţiei pe unitate de producţie şi să mărească productivitatea muncii, iar pe această cale să reducă preţul de cost, contribuind astfel la o mai bună aprovizionare a celor ce muncesc.

Inginerii şi tehnicienii din gospodării trebuie să lupte cu perseverenţă pentru promovarea noului, să găsească şi să aplice forme corespunzătoare de organizare a proceselor tehnologice şi de muncă la nivelul mijloacelor materiale şi tehnice de care dispun.

ADRIAN ŢOPA
din serviciul de normare a muncii
al Departamentului Gostat

Pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective

Prin dezvoltare multilaterală: folosire raţională a forţei de muncă; venituri în tot timpul anului

Intocmirea schiţelor de sistematizare şi amplasarea construcţiilor trebuie terminate urgent

Recenta Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru sporirea numărului de animale în gospodăriile colective prevede sarcini de mare importanţă şi pentru sectorul construcţiilor agro-zootehnice. Intre altele, hotărîrea prevede că pentru procurarea materialului lemnos şi a cimentului necesar construcţiilor se acordă gospodăriilor agricole colective credite fără dobîndă în sumă de 100 milioane de lei, rambursabile în opt ani, începînd din al patrulea an de la acordare. Gospodăriilor agricole colective li se vor livra la preţuri reduse, aproape 0,5 milioane de metri cubi de material lemnos, precum şi 58.000 de tone de ciment.

Creditele acordate cît şi livrarea de material lemnos şi ciment la preţuri reduse au determinat numeroase gospodării colective să-şi revizuiască planul la capitolul construcţii prevăzînd mai multe obiective decît la începutul anului. Volumul sporit de construcţii impune definitivarea urgentă a schiţelor de sistematizare a centrelor gospodăreşti şi trecerea neîntîrziată la amplasarea construcţiilor, la organizarea şantierelor şi execuţia, în primul rînd, a clădirilor cu destinaţie zootehnică.

Punînd la baza muncii lor planul de măsuri tehnico-organizatorice şi economice al Ministerului Agriculturii, multe regiuni au acordat o atenţie deosebită întocmirii schiţelor de sistematizare şi amplasării construcţiilor. Aşa stau lucrurile în regiunea Bucureşti. Incă de la începutul lunii ianuarie, secţia agricolă regională a transmis celor 15 raioane ale regiunii instrucţiuni detailate privind modul de execuţie a schiţelor de sistematizare. S-au precizat totodată şi o serie de indicatori raportaţi la unitatea convenţională de 100 de hectare. Desfăşurarea acţiunii s-a organizat pe faze. In faza întîi s-a ales sediul gospodăresc. In faza a doua s-a stabilit necesarul de construcţii de către tehnicianul constructor al raionului. Pe baza unei analize judicioase a raportului dintre producţia vegetală şi producţia animală s-a fixat pentru fiecare raion densitatea animalelor la 100 hectare. In faza a treia s-a prevăzut operaţia de întocmire a planului de sistematizare a sediului gospodăriei, sub forma unei planşe desenate la scara 1/2000.

Ţinîndu-se seama că în regiunea Bucureşti trebuie întocmite peste 500 de schiţe de sistematizare au fost angrenate în această importantă activitate tehnică, forţe de proiectare de la Direcţia de Sistematizare, Arhitectură, Proiectări şi Construcţii (D.S.A.P.C.) ca şi de la I.S.P.A. şi O.R.I.F. Pentru raioanele Turnu-Măgurele, Răcari, Zimnicea, Roşiori de Vede şi Drăgăneşti-Vlaşca s-au întocmit, prin grija D.S.A.P.C., 140 schiţe de sistematizare. Celelalte circa 360 de sistematizări se întocmesc de către un colectiv constituit din constructorii de la secţiile raionale de arhitectură şi sistematizare, împreună cu 20 de tehnicieni constructori din S.M.T.

Rezultatele acestei temeinice munci organizatorice, făcută sub îndrumarea şi cu sprijinul organelor de partid, n-au întîrziat să se vadă; cele mai multe gospodării colective au deja întocmite schiţele de sistematizare. O parte din ele au şi fost aprobate, iar celelalte sînt analizate în consiliile raionale. Gospodăriile care au deja schiţele de sistematizare aprobate au şi deschis şantierele de construcţii, începînd efectiv lucrul.

Printre soluţiile de amplasare foarte bune enumerăm pe cea care priveşte G.A.C. „Steaua Roşie" din comuna Colacu, raionul Răcari. Această gospodărie şi-a construit în anii trecuţi o clădire pentru administraţie, uzină electrică, garaj, ateliere, remiză, pod-basculă etc. Noile construcţii — aproape toate zootehnice — se vor încadra organic în ansamblul existent al centrului gospodăresc. Odată cu noile construcţii, în sistematizare s-a prevăzut executarea unei reţele raţionale de drumuri, realizîndu-se o circulaţie judicioasă. Pentru gospodăria colectivă din comuna Joiţa (comună aflată pe terenul brăzdat de rîurile Dîmboviţa şi Ciorogîrla) s-a ales ca amplasament al centrului gospodăresc un loc situat central faţă de terenurile de cultură şi uşor accesibil din sat. Terenul ales pentru sediu este plan cu o uşoară pantă de scurgere a apelor. Totodată amplasamentul ales pentru centrul gospodăresc prezintă posibilitatea racordării lui cu cheltuieli minime la reţeaua electrică.

Deşi lucrările de sistematizare şi de amplasare a construcţiilor au început în toată ţara trebuie observat că în unele raioane nu s-a insistat îndeajuns pentru definitivarea lor. Astfel, în raionul Sighişoara, în cursul lunilor ianuarie şi februarie nu s-a lucrat o perioadă de timp la sistematizări pe motiv că nu erau fixaţi indicatorii de densitate a animalelor la suta de hectare. In acelaşi timp în raion nu s-a întreprins nici un studiu pentru stabilirea acestor indicatori.

Pentru a ridica în bune condiţiuni şi la timp construcţiile planificate pentru acest an în gospodăriile colective e necesar a se intensifica acţiunea de definitivare a schiţelor de sistematizare şi prin măsuri operative să se treacă la fixarea amplasamentelor, la organizarea şantierelor şi la începerea construcţiilor.

Ing. M. MARINESCU
din Ministerul Agriculturii

Fermele de animale cresc mereu

Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind măsurile pentru creşterea numărului de animale în gospodăriile colective a fost dezbătută şi de membrii gospodăriei colective „Drapelul Roşu" din comuna Grăniceri, raionul Criş. In prezent sectorul zootehnic al acestei gospodării numără 359 bovine, 2.450 oi, 285 porci etc.

Avînd în vedere înlesnirile făcute de partid şi guvern în scopul dezvoltării şeptelului, gospodăria din Grăniceri va cumpăra — cu banii primiţi drept credit pe termen lung şi fără dobîndă — 185 capete bovine (30 vaci şi 155 viţele). De asemenea, gospodăria va creşte în acest an mii de pui.

Pentru crearea unei baze furajere puternice, pe lîngă cele 150 ha. de trifoliene în cultură veche, gospodăria va mai cultiva alte 225 ha. cu trifoliene, 55 ha. cu orz, 10 ha. cu secară furajeră, 5 ha. borceag pentru fîn, 25 ha. cu ovăz, 20 ha. cu mazăre furajeră, 60 ha. cu porumb siloz, 20 ha. cu borceag pentru masă verde, 20 ha. cu porumb-furajer etc. In cursul acestui an colectiviştii vor construi două grajduri cu o capacitate de 300 de capete, o crescătorie şi îngrăşătorie de porci, o puiernită, un saivan cu o capacitate de 1.000 oi etc.

ION COŢOI
corespondent

Insemnări despre întrecere şi răsadniţe cu viaţă lungă

Intrecerea între brigăzi s-a pornit încă din iarnă, o dată cu însămînţările în răsadniţe. La sfîrşitul lui februarie, cînd au apărut în presă Directivele, întrecerea a căpătat ritmuri noi prinzînd în vîrtejul ei pe toţi colectiviştii. Un entuziasm caracteristic tinerilor i-a cuprins pînă şi pe cei mai vîrstnici. „Vom livra statului 720 de tone de roşii timpurii, alte 1.100 de tone de roşii de vară şi toamnă, 320 de tone de castraveţi, 260 de tone de ardei graşi, 200 de tone de cartofi timpurii... Vom livra numai produse de cea mai bună calitate".

Ziua luării angajamentelor a fost şi prima zi de luptă pentru îndeplinirea lor.

Impreună cu tovarăşul Virgil Apostolescu, inginerul agronom al gospodăriei, am vizitat frontul întrecerii: cîmpul, răsadniţele, gara...

— Acum lupta cea mare se dă în gară — mi-a spus inginerul Apostolescu. S-o vizităm.

Pe rampă se descarcă, din vagoane direct în care, gunoiul de grajd. Anticipîndu-mi parcă întrebarea, inginerul gospodăriei îmi explică:

— Ne-au sosit în această primăvară 630 de vagoane cu gunoi de grajd. Alte vreo 100 de vagoane sînt pe drum. Acestuia i se adaugă cantităţile strînse în comună.

In comparaţie cu anul trecut cînd au sosit în gara Vidra în total 100 de vagoane de gunoi, cifra este cu adevărat impresionantă.

— De cînd a crescut gospodăria colectivă, abia prididim cu manevrarea vagoanelor, ne spune şeful gării. Descărcăm într-una fie îngrăşăminte organice şi chimice, fie tot felul de materiale. Altădată doar în vremea recoltării legumelor dacă aveam de lucru.

De la gară pornim către răsadniţe. Cîte noutăţi şi aici!

— Am introdus în acest an un nou sistem de răsadniţe, mă informează colectivistul Ilie Dan. Răsadniţe cu tocuri duble din beton.

Imi arată nişte răsadniţe în forma literei V răsturnată, mai late şi mai înalte mult decît cele obişnuite. Aici, firele de plante au mai mult spaţiu de dezvoltare. Tocurile cu rame duble din beton, confecţionate în gospodărie la propunerea colectiviştilor, sînt prevăzute cu goluri de aer, care-s un bun izolator termic. Căldura se păstrează astfel mai bine decît la paturile obişnuite, cu tocuri de lemn . Noul procedeu reduce la mai mult de jumătate consumul de gunoi de grajd. Inţeleg din explicaţia colectivistului că dacă s-ar fi rămas la vechiul sistem de răsadniţe în gara Vidra s-ar fi descărcat nu 700 ci peste 1.400 de vagoane cu gunoi de grajd. Iată deci ce importantă economie se obţine prin folosirea noilor răsadniţe. Au acelaşi cost ca şi răsadniţele cu tocuri de lemn şi durează de 10—12 ori mai mult decît acestea. Iată de ce colectiviştii le-au numit răsadniţe cu viaţă lungă. In aceste răsadniţe, sub peste 20.000 de m.p. de geamuri, se dezvoltă acum milioane de fire de plante.

Brigada a 9-a condusă de comunistul Pîrvu Tănase a introdus în acest an metoda răsădirii în cuburi nutritive. Niţu St. Gheorghe, Radu Mihalache şi Ion Stan au preparat pînă acum vreo 20.000 de cuburi. Ele oferă plantelor condiţii optime de dezvoltare.

Corturile de polietilenă furnizate de industria chimică romînească sub care colectiviştii din Vidra vor cultiva pentru prima oară castraveţi timpurii, cultivarea roşiilor pe spalieri, semănarea cartofilor (extratimpurii)) iarovizaţi, folosirea îngrăşămintelor chimice în cantităţi mari, se înscriu şi ele printre noutăţile cu care se mîndresc grădinarii gospodăriei colective din Vidra.

Ca rezultat al întrecerii între brigăzi, gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din Vidra este fruntaşă pe raion la lucrările de primăvară. Gospodăria a terminat printre primele însămînţarea culturilor din prima epocă, a depăşit simţitor planul de producere a răsadurilor. Răsadurile obţinute şi plantate sînt bine dezvoltate. Pînă acum locul de fruntaşă pe gospodărie în întrecerea organizată în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului este ocupat de brigada a II-a.

Numai pentru legumele pe care le va vinde statului pe baza contractelor încheiate, gospodăria va încasa peste 5 milioane de lei. Valoarea zilei-muncă se va ridica la aproape 50 de lei. Colectiviştii nu vor trebui să aştepte sfîrşitul anului pentru a primi veniturile ce li se cuvin. In ziua cînd am vizitat gospodăria, socotitorii terminaseră lucrările cerute de repartizarea celui de-al doilea avans bănesc din acest an: 10 lei la ziua-muncă.

ION CERNEA
corespondent

IN SECTORUL AVICOL

La gospodăria agricolă de stat Săcueni, raionul Marghita, regiunea Crişana, se acordă o deosebită atenţie furajării şi aplicării măsurilor de igienă în sectorul avicol. Ca urmare, producţia de ouă a crescut cu mult. In fotografie: îngrijitoarea Matilda Gabor strîngînd ouăle de la cele 1.000 de păsări pe care le îngrijeşte

Ca-n urmă cu cinci ani

In cîteva gospodării colective din raionul Făurei printre care Oprişeneşti, Bordei Verde, Plopu, Tîrlele Filiu, am cercetat de curînd documentele privind retribuirea muncii în zootehnie. Concluzia ce se desprinde la prima vedere din lectura acestor documente este următoarea: sistemul de retribuire stimulatorie a muncii îngrijitorilor de animale a rămas mult în urmă, în ce priveşte perfecţionarea sa, faţă de creşterea numerică şi calitativă a sectorului zootehnic. Să ne explicăm. Cu cîţiva ani în urmă, în perioada de închegare a fermelor, gospodăriile atribuiau mulgătorilor 2,5 zile-muncă pentru 100 litri de lapte de vacă, adică maximum din cît prevăd normele orientative elaborate de Ministerul Agriculturii. Pe atunci faptul avea explicaţie şi justificare. Animalele colectivizate erau aproape sută la sută din rasa locală, de slabă productivitate; furajarea era deficitară, mulgătorii nu aveau încă destulă experienţă pentru a îngriji loturi mari de vaci. Dar această perioadă e de mult depăşită. Folosind credite de stat şi fonduri proprii, unităţile şi-au procurat sute de animale de rasă prevăzute în harta de raionare — Pinzgau şi brună de Maramureş. Despre cît s-a îmbunătăţit furajarea animalelor un singur exemplu e de-ajuns. In 1960 gospodăriile colective din raion au însilozat în medie pe cap de vacă 8 tone de porumb. Cifra nu-şi găseşte comparaţie cu 3—4 ani în urmă. Este limpede deci: laptele se obţine mai uşor ca acum cîţiva ani. A crescut şi producţia. Şi totuşi gospodăriile colective acordă, cu puţine excepţii, tot numărul maxim de zile-muncă, la fel ca în 1956—1957. Şi încă o precizare trebuie făcută. Normativele prevăd consum maxim de 2,5 zile muncă la o sută de litri pentru perioada de stabulaţie. In privinţa retribuirii în perioada de vară la aceeaşi cantitate de lapte obţinut, se prevede să se dea mulgătorului, maximum 1,5 zile muncă. Dar în unele din gospodăriile vizitate preţuirea este aceeaşi indiferent dacă laptele se obţine în perioada de stabulaţie sau în cea de vară — 2,5 zile muncă.

Practica este evident învechită şi nu poate duce decît la risipă de zile-muncă.

Sînt şi cazuri particulare ale acestei practici defectuoase. Pentru exemplificare vom lua două gospodării colective nu cu rezultate slabe în zootehnie, ci cu rezultate dintre cele mai bune. Gospodăria colectivă din Plopu are 140 de vaci în lactaţie. In practica din alte gospodării mulgătorii sînt şi îngrijitori. La Plopu însă, mulgătorii vin seara şi dimineaţa, adică atît cît mulg vacile. In restul timpului alţi colectivişti îngrijesc de animale. Şi cum aceştia din urmă nu participă, în general, la alte munci, li se dă în loc de un procent pe zi pentru o muncă simplă, cum este îngrijirea unei vaci, 6 procente.

Un alt exemplu îl oferă gospodăria colectivă din Tîrlele Filiu, de asemenea, una din fruntaşele pe raion în producţia de lapte. Aici, cei 5 îngrijitori de vaci, în acelaşi timp şi mulgători, sînt retribuiţi nu fiecare în parte pentru producţiile obţinute la loturile de vaci date în grijă. Retribuirea se face împărţind producţia de lapte obţinută şi sporul de creştere în greutate la viţei, la 5. Toţi colectiviştii primesc astfel o retribuţie egală indiferent de rezultatele pe care le obţin. Este limpede că procedîndu-se astfel, stimulentul dispare.

Tovarăşii din secţia agricolă a sfatului popular raional afirmă că asemenea anomalii în aplicarea sistemului de retribuire mai sînt şi la alte gospodării colective în afara celor vizitate. Cu atît mai mult este deci necesar ca rezolvarea problemelor de retribuire stimulatorie a muncii în sectorul zootehnic să devină una din preocupările cele mai actuale.

T. CERNEANU

S. M. T. Adamclisi în cifre

● Infiinţată în anul 1951 cu un număr de 50 de tractoare, staţiunea va lucra în acest an cu 116 tractoare.

● In cele 17 gospodării colective în care-şi desfăşoară activitatea, S.M.T. Adamclisi a mecanizat lucrările de arături, semănat, prăşit mecanic, tocat nutreţ şi desfundat în proporţie de 92—100 la sută.

● Staţiunea a realizat în cei 10 ani de activitate, un volum global de 361.844 hantri. Realizările anului 1960 (95.036 hantri) sînt de peste 10 ori mai mari decît cele dobîndite în 1951.

● Faţă de 452 hantri planificaţi în anul 1960, aici au fost realizaţi în medie cîte 614 hantri pe tractor convenţional.

● Executînd în 1960 între 1.214—1.406 hantri, tractoriştii Dumitraşcu Cezar, Nistor Dumitru şi Dinu P. Traian s-au situat în fruntea întrecerii socialiste.

● Preţul de cost al lucrărilor a înregistrat o continuă scădere. De la 212,51 lei cu cît a fost realizat hantrul în 1952, preţul de cost al hantrului a ajuns în anul trecut la 59,75 lei faţă de 70,50 lei planificat. Totodată au fost realizate economii în valoare de peste un milion de lei.

● Executînd lucrările la timp şi de bună calitate, mecanizatorii au contribuit la dobîndirea de recolte bogate în unităţile deservite. Pe întreaga rază de activitate s-au obţinut 1.395 de kg de grîu, 2040 de kg de porumb boabe şi 1285 de kg de floarea-soarelui în medie la ha. G.A.C.-urile din satele Deleni, Cocargea şi Şipote au dobîndit peste 1.700 de kg de grîu, 2.000 de kg de porumb boabe şi 1.600 de kg de floarea-soarelui la ha.

Ing. SEPTIMIU TILICEA
corespondent

RECOMANDĂRI cu privire la cultura porumbului dublu hibrid

(Urmare din pag. 1)

mînţa de porumb dublu hibridă ţinînd seama de condiţiile pedoclimatice specifice şi de particularităţile biologice ale hibrizilor.

REPARTIZAREA SEMINŢEI DUBLU HIBRIDE

In primăvara anului 1961 în fiecare zonă se repartizează mai mulţi hibrizi, care se deosebesc între ei în ceea ce priveşte durata perioadei de vegetaţie.

In felul acesta organele regionale au posibilitatea să repartizeze pentru condiţiile specifice ale fiecărei gospodării, hibrizii cei mai potriviţi care să nu şiştăvească şi care să asigure producţii mari şi de calitate.

Se recomandă ca fiecare gospodărie să cultive doi sau chiar trei hibrizi: unul mai timpuriu care, recoltîndu-se mai devreme, permite semănatul grîului după porumb în bune condiţii agrotehnice, iar ceilalţi mai tardivi, de mare productivitate. Cultivînd cîte 2—3 hibrizi cu perioade de vegetaţie diferite se realizează în fiecare unitate posibilitatea de a obţine producţii mai constante de la an la an în condiţii climatice diferite, precum şi o mai bună organizare şi eşalonare a lucrărilor de întreţinere şi recoltare.

Sînt unii hibrizi care dau producţii deosebit de mari de masă verde şi de ştiuleţi la coacere în lapte-ceară, dar care în zonele mai nordice, nu ajung la maturitate înainte de brumele timpurii de toamnă, iar în zonele sudice dacă sînt lăsaţi să ajungă la maturitate, şiştăvesc. Astfel de hibrizi sînt recomandaţi în mod deosebit să fie cultivaţi pentru siloz.

AGROTEHNICA PORUMBULUI DUBLU HIBRID FOLOSIREA ÎNGRĂŞĂMINTELOR ŞI LUCRĂRILE DE PREGĂTIRE A SOLULUI

Numeroase experienţe executate în condiţii variate de climă şi sol ne arată că porumbul dublu hibrid, care are un sistem radicular profund şi cu o mare putere de asimilare, reacţionează favorabil la îngrăşămintele organice şi minerale.

Gunoiul de grajd reprezintă o mare rezervă de sporire a producţiei la porumb în ţara noastră.

Cantităţile de gunoi de grajd care se dau la hectar diferă în funcţie de starea de fertilitate a solului. Pe podzolurile şi solurile de pădure podzolite ca şi pe solurile brun-roşcate de pădure din regiunile mai umede şi mai reci se pot folosi 25—30 tone gunoi de grajd la hectar; pe solurile mai fertile din regiunile de stepă este indicat să se folosească 15—20 tone la hectar.

Gunoiul de grajd proaspăt sau fermentat se aplică vara sau toamna, înaintea arăturii adînci şi se îngroapă la adîncimea de cel puţin 30 cm pentru a asigura condiţii optime de descompunere şi mineralizare.

Sporuri însemnate de producţie la porumb se obţin şi cu îngrăşăminte minerale. Ele trebuie aplicate însă în mod diferenţiat în funcţie de starea de fertilitate a diferitelor soluri.

Pe podzoluri şi soluri de pădure podzolite, porumbul are nevoie foarte mare de îngrăşăminte cu azot şi nevoie mult mai mică de îngrăşăminte fosfatice şi potasice. Pe aceste soluri se recomandă să se îngraşe porumbul dublu hibrid cu 150—300 kg azotat de amoniu la ha dat odată cu lucrarea pămîntului pentru semănat. Pe podzolurile din nordul ţării, cu deficit de căldură pentru porumb, se recomandă ca odată cu îngrăşămîntul azotat să se dea şi 200 kg superfosfat la ha. Acelaşi sistem de îngrăşare se recomandă şi pentru solurile brune podzolite, precum şi pentru solurile brune de pădure din regiunile mai reci ale ţării. Rezultate şi mai bune se obţin pe aceste soluri, dacă se combină îngrăşămintele minerale cu cele organice în cantităţi de 15—20 tone gunoi de grajd la hectar.

Sporurile de producţie obţinute prin folosirea îngrăşămintelor organice şi minerale sînt mult mai mari pe terenurile podzolite dacă acestea se amendează cu praf de var în cantitate de 2,5 tone la ha sau cu 4—5 tone carbonat de calciu măcinat.

Pe solurile brun roşcate de pădure se obţin sporuri de producţie prin folosirea îngrăşămintelor azotate, de aceea se recomandă folosirea unei cantităţi de 150 kg azotat de amoniu la ha la lucrarea de însămînţare sau 300 kg la ha sub arătură adîncă de toamnă. Pe cernoziomurile slab şi mediu degradate din silvostepa mai răcoroasă din nordul ţării, se obţin sporuri de producţie prin îngrăşare cu 150 kg azotat de amoniu şi 200 kg superfosfat la ha. Prin aplicarea combinată a îngrăşămintelor minerale cu 20 tone de gunoi de grajd, sporurile de producţie realizate pe aceste categorii de soluri sînt şi mai mari.

Solurile erodate din silvostepa Transilvaniei şi Moldovei se recomandă să fie îngrăşate cu 300 kg azotat de amoniu şi 300 kg superfosfat în amestec cu 20 tone de gunoi de grajd la ha.

Pe solurile lăcoviştite din vestul ţării se obţin sporuri însemnate de producţie cu 150—300 kg azotat de amoniu la ha, combinate cu 15—20 tone gunoi de grajd, încorporate sub arătură adîncă.

Pe lîngă folosirea raţională a îngrăşămintelor naturale şi chimice un rol important în sporirea producţiei la porumbul dublu hibrid îl are executarea corespunzătoare a arăturilor adînci de vară sau de toamnă, precum şi lucrările de pregătire a solului în vederea semănatului.

De la desprimăvărare şi pînă la semănatul porumbului, se recomandă o lucrare energică cu grapa cu colţi reglabili executată de-a curmezişul arăturii de toamnă, imediat ce se poate intra în cîmp şi o lucrare cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colţi reglabili la semănat. Pe terenurile îmburuienite este necesar ca între cele două lucrări indicate mai sus să se facă o lucrare cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colţi reglabili la începutul apariţiei buruienilor.

SEMĂNATUL

Pentru o mai bună folosire a rezervei de apă din sol şi o diminuare a pagubelor provocate de răţişoara porumbului (Tanymecus sp.) este necesar ca semănatul să se facă în timp cît mai scurt, de îndată ce temperatura solului la 10 cm adîncime ajunge la 8°C şi vremea este în curs de încălzire. Pe lîngă temperatură trebuie să se ţină seama de starea de umiditate a solului la adîncimea de însămînţare. In primăverile secetoase nu trebuie să se întîrzie cu semănatul porumbului, deoarece se pierde apa din sol şi răsăritul se face neuniform.

Pentru a înlătura pericolul de putrezire a seminţelor în sol, este necesar ca sămînţa să se trateze în prealabil cu produse fungicide pe bază de T.M.T.D. şi Captan.

S-a dovedit experimental că adîncimea la care se seamănă porumbul are mare importanţă pentru a obţine o densitate normală şi plante viguroase. Semănatul la 5 cm adîncime, chiar în pămînt pregătit foarte bine, a fost urmat de o răsărire eşalonată şi a dus la scăderea simţitoare a producţiei faţă de semănatul mai adînc.

Se recomandă ca în zonele de stepă semănatul să se facă la 10—12 cm adîncime (în stratul unde umezeala asigură o bună răsărire). Pe solurile brun roşcate de pădure cu mai multă umiditate ca şi pe solurile de luncă şi pe lăcovişte se recomandă ca semănatul să se facă la adîncimea de 8—10 cm; pe solurile brune de pădure şi pe podzoluri, semănatul se face la 6—8 cm. adîncime.

Producţii mari de porumb prin cultivarea varietăţilor hibride se pot obţine numai prin asigurarea densităţii optime de plante la hectar. Densitatea optimă este determinată de particularităţile biologice ale hibridului cultivat, de condiţiile de sol şi climă şi de agrotehnica aplicată.

Pentru producţia de boabe în condiţii corespunzătoare de agrotehnică, se recomandă următoarele densităţi de plante la hectar:

— In sud-estul ţării, în Dobrogea şi regiunea Galaţi, unde secetele sînt mai frecvente, să se realizeze 22.000—28.000 plante la hectar.

— In sudul ţării, pe cernoziomurile levigate şi ciocolatii să se realizeze minimum 30.000 plante la ha, iar pe solurile brune şi brun roşcate de pădure se recomandă densitatea de 40.000 de plante la ha. De asemenea în lunca Dunării şi a celorlalte rîuri, unde plantele de porumb se pot aproviziona şi cu apă din pînza freatică, este indicat ca densitatea să se mărească la 40.000 de plante la hectar.

— In vestul ţării, pe toate tipurile de sol cu fertilitate ridicată, urmează să se realizeze la hibrizii tardivi densitatea de 40.000 de plante, iar pentru hibrizii timpurii — 50.000 de plante la hectar.

— In podişurile Transilvaniei şi Moldovei, pe solurile fertile, cernoziomuri, brun roşcate de pădure, pe aluviunile rîurilor şi pe terenurile îngrăşate, se vor realiza 50.000 de plante, iar pe solurile cu fertilitate mai scăzută şi unde nu se aplică îngrăşăminte, se va reduce densitatea la 40.000 de plante la hectar.

— Pe solurile cenuşii de pădure, podzoluri, brun roşcate de pădure din nordul ţării şi din zona submuntoasă, pe ambii versanţi ai munţilor Carpaţi şi Apuseni, unde se cultivă hibrizii cei mai timpurii, se recomandă 50.000 plante pe solurile îngrăşate şi 40.000 plante la ha pe terenurile neîngrăşate.

Cu privire la distanţa de semănat între rîndurile de porumb, experienţele arată că aceasta poate varia de la 80 cm pînă la 100 cm fără ca producţia să fie influenţată, cu condiţia ca să se realizeze densitatea optimă a plantelor la hectar. Distanţa între rînduri de 80 cm se recomandă mai ales în cazul cînd se cultivă hibrizi mai timpurii, mai puţin viguroşi şi cu talia mai mică. Distanţa între rînduri de 100 cm permite însă, în orice condiţii, folosirea mai economică şi la viteze mai mari a setului de maşini pentru mecanizarea culturii porumbului, construit în ţara noastră. Densitatea optimă a plantelor recomandată pentru diferite zone se realizează prin variaţia distanţei de semănat între plante pe rînd.

Pentru efectuarea în bune condiţii a semănatului cu maşina 2 SPC-2 şi pentru a obţine densitatea corespunzătoare de plante la hectar, pe lîngă folosirea discului potrivit este obligatoriu să nu se depăşească viteza I mare a tractorului UTOS la semănatul cu clapete (în cuiburi) şi viteza a II-a mare la semănatul fără clapete (în rînduri continue).

COMBATEREA DĂUNĂTORILOR

Pagubele cele mai mari sînt produse de răţişoara porumbului (Tanymecus dilaticollis) şi sfredelitorul porumbului (Pyrausta nubilalis).

Pe baza rezultatelor obţinute se recomandă următoarele:

— în terenurile puternic infestate de răţişoară — peste 10 exemplare la m^2 — se recomandă tratarea solului la însămînţare folosind 20 kg Aldrin la hectar sau în lipsa acestuia Hexatox 3% pulbere în cantitate de 35 kg la ha;

— în terenurile cu o infestare mai slabă, tratamentele chimice se aplică numai în caz de pericol la răsărirea porumbului folosind unul din următoarele produse: Aldrin pulbere 15 kg. la ha, Duplitox 3—5 pulbere 25 kg la ha, Hexatox 3% pulbere 25 kg la ha sau Hexatox 1,5% pulbere 35 kg la hectar.

Sfredelitorul porumbului produce pagube mai ales în Banat, Transilvania, lunca Dunării, văile rîurilor şi zona de coline.

In combaterea dăunătorului, deşi s-a obţinut o eficacitate ridicată cu ajutorul substanţelor chimice, combaterea pe această cale fiind costisitoare, se recomandă distrugerea tuturor cocenilor şi resturilor de coceni din cîmp şi gospodării pînă cel mai tîrziu la 1 mai.

AGROTEHNICA PORUMBULUI PENTRU SILOZ

La cultura porumbului pentru siloz s-au dovedit valoroşi hibrizii tardivi şi semitardivi care asigură producţii mari de masă verde şi de ştiuleţi în faza lapte-ceară şi din care se obţine porumb însilozat cu o mare valoare nutritivă. In regiunile din nordul ţării cu veri răcoroase, unde hibrizii mai tardivi nu formează întotdeauna ştiuleţi bine dezvoltaţi, se recomandă cultivarea acestora în amestec cu varietăţile mai timpurii, în proporţie de 75% hibrizi tardivi şi 25% hibrizi mai precoci, pentru a spori proporţia de ştiuleţi în masa însilozată şi a-i mări valoarea nutritivă.

Porumbul pentru siloz sau masă verde în comparaţie cu porumbul pentru boabe reacţionează şi mai favorabil la îngrăşăminte organice şi minerale.

Pentru a obţine producţii mari de porumb pentru siloz şi pentru a nu mări preţul de cost prin transporturi de la distanţe mari este recomandabil ca unităţile agricole socialiste să-şi organizeze sole permanente pentru cultura porumbului de siloz, puternic fertilizate, în apropierea grajdurilor.

Pe podzoluri şi solurile de pădure puternic podzolite este necesar ca aceste sole permanente să se îngraşe odată la 4 ani cu 60—80 tone gunoi de grajd la ha şi să se amendeze la fiecare 4 ani cu 3—5 tone spumă de defecaţie la ha de la fabricile de zahăr, ori cu praf de var, iar anual să se îngraşe cu 300 kg de azotat de amoniu la hectar.

Pe solurile brun roşcate de pădure se recomandă ca solele permanente pentru porumbul de nutreţ să se îngraşe cel puţin la 4 ani odată cu 40—60 tone gunoi de grajd la ha, iar anual cu 300 kg de azotat de amoniu la hectar.

Pe cernoziomurile din silvostepa şi stepa din sudul ţării, porumbul pentru nutreţ să se îngraşe cel puţin odată la 4 ani cu 20—40 tone gunoi de grajd la ha, iar în fiecare an să se aplice 150 kg de azotat de amoniu împreună cu 200 kg de superfosfat la hectar.

Hibrizii dubli destinaţi pentru siloz se vor semăna în toate zonele mai des, realizîndu-se cu 10.000—20.000 plante în plus faţă de numărul optim de plante la ha recomandat la cultura porumbului pentru boabe.

In vederea măririi valorii nutritive a porumbului pentru siloz este necesar ca acesta să fie însilozat împreună cu leguminoasele furajere şi îndeosebi cu soia. Cultura leguminoaselor furajere se poate face în sole separate sau intercalat cu porumbul, însămînţînd 4 rînduri de porumb în alternanţă cu 4 rînduri de soia. La porumb distanţa plantelor va fi cea recomandată pentru porumbul de siloz, iar la soia se recomandă să se însămînţeze 50—70 boabe la metru liniar.

CULTURA IRIGATĂ A PORUMBULUI

In condiţii de cultură irigată se recomandă să se cultive hibrizi dubli care au cea mai mare capacitate de producţie (HD-409, HD-311). Porumbul irigat reacţionează favorabil la îngrăşămintele organice şi minerale pe toate tipurile de sol.

Recoltele cele mai mari de porumb se obţin prin îngrăşări combinate: 20—40 tone la ha gunoi proaspăt sau fermentat în amestec cu 300 kg azotat de amoniu şi 300 kg superfosfat la ha; se administrează întîi îngrăşămintele minerale şi apoi gunoiul, urmînd o încorporare superficială cu grapa cu discuri, după care se execută arătura adîncă la peste 30 cm. Pe terenurile irigate în lipsa gunoiului de grajd este indicat să se aplice îngrăşarea cu coceni de porumb sau cu paie de grîu în cantitate de 5 tone la hectar. Îngrăşarea cu coceni constă în tocarea acestora după recoltarea ştiuleţilor, iar a paielor după recoltarea cerealelor cu ajutorul combinei de siloz tractată (CST-2).

După tocarea cocenilor sau a paielor se administrează cîte 200—300 kg la ha azotat de amoniu şi 200—400 kg la ha superfosfat, după care terenul se discuieşte şi apoi se ară adînc.

Densitatea optimă în condiţii de irigare este de 60.000 de plante la ha (100×17 cm) pentru hibrizii semitardivi (HD-311) şi de 50.000 de plante la ha (100×20 cm) la hibrizii tardivi (HD-409).

Lucrările de întreţinere sînt aceleaşi ca şi la porumbul cultivat în condiţii obişnuite pentru boabe.

Regimul de irigaţie. La desprimăvărare solul trebuie să fie umed cel puţin pînă la 150 cm adîncime. Insuficienţa acestei umidităţi se completează prin irigaţia de aprovizionare. In Dobrogea, Bărăganul de nord şi de mijloc, se recomandă ca irigaţia de aprovizionare să se execute toamna după efectuarea arăturii adînci, dîndu-se 1.000—1.500 m^3 de apă la ha. In restul regiunilor irigaţia de aprovizionare se aplică la desprimăvărare cu norme care să asigure umezeala solului pînă la 150 cm adîncime.

In cursul vegetaţiei porumbul se va uda după nevoie, începînd cu circa 10 zile înainte de înspicare şi pînă la sfîrşitul coacerii în lapte.

La cultura porumbului pentru siloz pe terenurile irigate este necesar să se mărească doza de îngrăşăminte cu încă 100 kg azotat de amoniu la ha. De asemenea densitatea trebuie mărită la circa 80.000 de plante la hectar.

A FOST LANSATA

A cincea navă cosmică sovietică

Așa cum anunță agenția sovietică de presă TASS, în ziua de 25 martie 1961, în U.R.S.S. a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului cea de a 5-a navă cosmică.

Scopul principal al lansării acestei nave cosmice este perfecționarea continuă a construcției navei-satelit și a aparatelor instalate pe această navă, menite să asigure desfășurarea proceselor vitale ale omului în timpul zborului său în spațiul cosmic și al întoarcerii sale pe Pămînt.

Greutatea navei-satelit este de 4.695 kg — în afară de greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare. Pe nava satelit a fost instalată o cabină cu un animal de experiență, — cîinele „Zviozdocika" — precum și cu alte organisme vii, sisteme telemetrice și de televiziune, aparataj radio tehnic pentru măsurători asupra traiectoriei și aparataj de radiocomunicații.

Nava-satelit și-a îndeplinit misiunea pentru care a fost trimisă în Cosmos. Printr-o comandă de pe Pămînt, ea a aterizat apoi în regiunea stabilită.

În urma cercetărilor făcute după aterizarea navei-satelit, s-a constatat că starea animalului este normală și au fost înregistrate numeroase date atît în ceea ce privește funcționarea navei și a aparatelor de pe navă, cît și în legătură cu influența condițiilor de zbor asupra organismelor vii.

Lansarea celei de a cincea nave-satelit în Cosmos constituie un prilej de noi comentarii a tuturor oamenilor de știință din lume, care recunosc superioritatea de netăgăduit a științei și tehnicii sovietice, față de cele americane. Aflînd despre noul succes al U.R.S.S. profesorul englez B. Lovell, directorul Observatorului „Jodrell-Bank" a declarat că „această realizare este un nou succes remarcabil al științei și tehnicii sovietice" și că „nu este departe ziua cînd omul va zbura în Cosmos".

Ceea ce au realizat rușii „este fantastic", a declarat și Truls Bingnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo. La rîndul său, ziarul danez „Aktuel" scrie că „Uniunea Sovietică se află în ajunul zborului primului om în spațiul cosmic", iar ziarul japonez „Maimiți" subliniază că „ne apropiem tot mai mult de înfăptuirea zborurilor interplanetare ale omului".

Posturile de radio din Argentina au consacrat o emisiune specială lansării celei de a cincea nave-satelit în Cosmos, subliniind importanța uriașă a acestei realizări a științei și tehnicii sovietice.

Urmărind succesele din ce în ce mai importante ale Uniunii Sovietice în munca de cercetare și de cucerire a Cosmosului, nu poți să nu te entuziasmezi, nu poți să nu admiri pe străluciții savanți sovietici.

În octombrie 1957, cînd U.R.S.S. a lansat primul Sputnik în Cosmos, un general american a încercat să bagatelizeze strălucita realizare a U.R.S.S. — spunînd că nu e mare ispravă să arunci o bucată de fier în Cosmos. Generalul care a spus aceste cuvinte a fost luat în bătaie de joc de cetățenii americani, de însăși presa americană capitalistă, care a recunoscut superioritatea U.R.S.S. în acest domeniu. Noile succese ale Uniunii Sovietice și mai ales numeroasele insuccese ale S.U.A. au făcut pe mulți oameni de teapa generalului amintit să-și muște limba, pentru a nu mai roși aremerea gogomănii. Reprezentanții țărilor capitaliste sînt nevoiți să recunoască astăzi că se apropie clipa cînd primul om va fi trimis în Cosmos — și că acest om va fi sovietic.

Noutăți din agricultura U. R. S. S

Microelementele înving frigul

Un grup de savanți de la universitatea din Samaikano, sub îndrumarea lui S. S. Abaeva, lucrează pentru a găsi o cale de sporire a rezistenței la frig a culturilor obișnuite să crească într-un climat cald.

În această acțiune, un rol important îl joacă microelementele. După tratarea semințelor de bumbac cu o soluție slabă de piatră vînătă, plantele au învins cu ușurință boli ca „putrezirea rădăcinii" semănăturilor, apărute ca o consecință a frigului de primăvară.

În momentul de față, savanții lucrează la crearea unui preparat complex în a cărui compoziție să intre următoarele microelemente = cupru, zinc, litiu, mangan.

Arborele de cacao în regiunea Mării Negre

În Uniunea Sovietică începe să fie cultivat arborele de cacao. În serele orașului Gagra există deja un desiș de puieți de arbore de cacao, apărut aici de foarte puțină vreme.

În anul 1956, au fost aduși aici cîțiva puieți de arbore de cacao. Ei s-au acomodat bine și, după trei ani, au produs prima recoltă. De pe fiecare arbore s-au strîns cîte 30—70 fructe. Aceasta a fost o mare victorie a selecționarilor sovietici.

Ciocolata obținută din prima recoltă din arborii de cacao sovietici a fost calitativ bună. În prezent, în serele orașului Gagra produc fructe 30 arbori. Plantațiile de cacao din acest oraș vor fi extinse.

Una din cele 400

La Lvov (Ucraina) s-a terminat experimentarea unei noi mașini pentru alimentarea culturilor agricole cu îngrășăminte azotice lichide. Ea este formată dintr-un agregat atașabil, fixat pe două roți pneumatice. Felul în care e construită mașina permite ca odată cu alimentarea plantelor agricole de toate felurile, să se efectueze și cultivația solului.

Față de alimentarea cu îngrășăminte solide, alimentarea plantelor cu îngrășăminte lichide costă de patru ori mai puțin. Cheltuielile pentru prelucrarea însămînțărilor scad în mod simțitor. Productivitatea noii mașini este de aproape trei hectare pe oră.

Primele serii ale acestor mașini au fost puse la dispoziția lucrătorilor agricoli în cinstea Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice din decembrie. În Uniunea Sovietică se produc în total 400 tipuri de diferite mașini agricole

Din R. P. Bulgaria

Stăpinul cîmpiei

Eram musafirul lui Simeon Marinov, țăran din satul Sokolovo, districtul Tolbuhin. În după-amiaza celei de-a doua zile, Marinov mi-a propus să facem o plimbare cu automobilul.

...„Moskviciul" gonea pe drumurile netede, pe lîngă pădurici desfrunzite, canale de irigație. La volan, Marinov

Vasil, feciorul cel mai mic al lui Marinov, are o sarcină în plus: să țină mașina „lună".

părea să fi uitat cu totul de mine. Ochii lui priveau pe sub borurile pălăriei înainte. Ca de obicei, tăcea.

Dar iată că Marinov a încetinit viteza și a oprit mașina. Am coborît. Satul rămăsese departe. Nu se mai vedeau nici fîntînile de la marginea drumului, nici canalele de irigație. De-jur-împrejur se întindea cîmpia, peste care se așternea amurgul.

Marinov scrută îndelung depărtările. Apoi spuse deodată :

— Vezi ? Tot pămîntul acesta e al nostru ! E un pămînt „de aur"; așa-i zice pe la noi. Pămînt darnic !

Omul spătos și tăcut din fire care se afla în fața mea, a crescut pe pămîntul acesta. În tinerețea lui, Marinov urmărea să-și tot sporească pămîntul, decar cu decar. Așa a ajuns să fie socotit la Sokolovo țăran mijlocaș. În fiecare toamnă punea griu și porumb în hambare.

După eliberarea țării, țăranii săraci din sat s-au adunat și au stat să chibzuiască cum să facă să-și îmbunătățească viața. Ei au organizat o cooperativă agricolă. În sat au venit primele tractoare.

În prima toamnă, pămîntul cooperativei, lucrat cu mașinile, a dat o recoltă cu mult mai mare decît aceea a țăranilor cu gospodărie individuală. În toamna următoare rodul a sporit și mai mult. Foștii țărani săraci au început să ducă o viață îmbelșugată. Își făceau case noi, încăpătoare și luminoase. Munca le era mai ușoară, viața mai veselă.

Simeon Marinov a văzut că în gospodăria colectivă se lucrează mai bine. Într-o bună zi, Marinov a înhămat caii la căruță și s-a dus la sediul cooperativei agricole, prezentînd cererea de înscriere.

— Bun venit, bai Simeon !

Intrat în cooperativă, Marinov a început să muncească cu tragere de inimă ca și ceilalți cooperatori. La sfîrșitul anului, camioanele cooperativei i-au adus acasă importante cantități de griu, porumb știuleți, lînă și altele. În registrul cooperativei, în dreptul numelor celor patru membri ai familiei Marinov, stătea scris : „300.000 leva în numerar" (în monedă veche). Cu banii aceștia se putea face o casă...

Veniturile familiei au crescut cu fiecare an. Marinov și-a făcut casă nouă, apoi a mai durat una, pentru feciorul său mai mare, Marin, care s-a însurat. Toți cei trei feciori ai lui Simeon Marinov erau acum mecanizatori.

Viața lui Marinov s-a schimbat. În sat s-au aprins becurile electrice, în multe case au apărut aparate de radio. Toate casele satului sînt case noi...

Cîțiva membri ai cooperativei, între care și Marinov, și-au cumpărat mașină.

RUSTEM POMAK

DIN R. D. VIETNAM

Un sat nou

Oamenii din neamul Xa alcătuiesc o minoritate etnică cu tradiții foarte vechi. Ei ocupă o serie de regiuni periferice din provinciile de munte ale Vietnamului de Nord și trăiesc cultivînd rădăcinoase. Cultura orezului și creșterea animalelor de muncă au fost pentru ei îndeletniciri foarte neplăcute.

Puterea populară, vine în ajutorul Xa-ilor, pe care îi scoate din starea de înapoiere. Ei sînt lămuriți asupra binefacerilor pe care le prezintă noile metode de cultură a cîmpului și îndemnați să-și părăsească vizuinele, pentru a veni la cîmpie și a munci așa cum muncesc compatrioții lor de-aici.

Începutul a fost greu și adaptarea la noul fel de viață nu s-a făcut prea lesne. Satul nou în care s-au statornicit ei, cu ulițe și cu o școală proprie, nu li se pare lipsit de farmec. Orezăriile strălucind de verdeață, bine irigate, înlocuiesc costișele aride ale munților și oamenii se obișnuiesc repede cu metodele de muncă de la cîmpie, ca și cu creșterea animalelor. Acum, cînd își aduc aminte cum se căzneau înainte cu hîrlețul în munți, Xa-ii se conving de foloasele pe care le aduc animalele de muncă și le îndrăgesc tot mai mult. Lucrînd, de pildă, cu bivolii, țăranii Xa valorifică cu succes noi pămînturi. Acum orezul ia locul rădăcinoaselor la masa Xa-ilor. Cu un an în urmă, nici un Xa nu știa să citească și să scrie. Azi, o treime din ei urmează cursurile de alfabetizare.

În prezent a luat ființă o cooperativă agricolă. Munca în colectiv a făcut să se îmbunătățească mult traiul minorității Xa. Muntenii aceștia, scăpați de întuneric și mizerie, poartă o nemărginită recunoștință partidului, pentru că le-a deschis drumul spre progres.

MIHN THI

Li Si Nhi are 51 de ani. Părăsind viața de nomad, el s-a stabilit pentru totdeauna într-un sat, devenind un priceput crescător de bivoli.

Aplicarea corectă a lucrărilor de primăvară în vii — chezășia unor recolte mari de struguri

Prof. dr. T. MARTIN

Recolte mari de struguri se pot obține pe baza aplicării corecte și în acord cu nevoile plantei a unui complex de măsuri agrotehnice. În ordine cronologică, așa cum trebuie să se execute, primăvara, în via pe rod este necesar a se aplica următoarele lucrări :

— Dezgropatul și controlul iernării ochilor. Cînd ultimele temperaturi de la sfîrșitul de iarnă și început de primăvară nu coboară în zonele viticole mai mult de 8-10° C sub zero, viile pot fi dezgropate fără pericol. La ora actuală, viile sînt dezgropate practic în totalitatea lor. Imediat după dezgropat este necesar a se face controlul iernării ochilor. În acest scop, se ridică din fiecare soi și parcelă cîte 20—30 coarde roditoare în așa fel alese, încît să reprezinte cît mai fidel starea de sănătate a ochilor de iarnă. Se taie apoi longitudinal fiecare ochi de pe coardă și se observă culoarea acestuia. Culoarea verde, vie, indică ochi sănătoși, iar cea neagră sau maron ochi morți. Se află apoi procentul de ochi morți pe calea regulei de trei simplă. Dacă din calcul rezultă că au pierit mai mult de 10 la sută din ochii de iarnă, trebuie neapărat să ținem seama de acest fapt la tăiere.

Tăierea viilor. Din complexul de măsuri agrotehnice aplicate primăvara în via pe rod, tăierea hotărăște în această etapă mărimea recoltei de struguri. De aceea, ea trebuie corect aplicată. Prin tăiere se urmărește a se rezerva fiecărui butuc în parte și prin aceasta pe întreaga vie, numărul cel mai potrivit de ochi de iarnă care, repartizat apoi pe un anumit număr de coarde de rod și cepi de înlocuire, să permită realizarea producției de struguri planificată în anul în curs și să creeze premizele necesare pentru sporirea ei în anul următor. A rezerva pe un butuc un număr de ochi de iarnă mai mare decît cel cuvenit, înseamnă deseori a obține o recoltă mai ridicată în anul în curs dar și a slăbi prin supraefort butucul în anul viitor ; a rezerva un număr mai mic față de cel cuvenit, înseamnă a nu folosi în anul în curs întreaga putere de producție a butucilor. Din cele înfățișate rezultă astfel că în ambele cazuri nu se procedează cum trebuie. Tocmai de aceea, aplicarea corectă a tăierilor prezintă interes deosebit în practica viticolă. Viile se pot tăia corect dacă se cunosc anumiți indici aflați chiar pe butuc și se ține seama de aceștia. Astfel se va observa întîi dacă butucul a fost tăiat bine sau nu în anul precedent : la un butuc bine tăiat în anul trecut, lăstarii deveniți acum coarde ating după soi sau grupe de soiuri și condiții de mediu 1,5—2,5 m. lungime (rar mai mult) și 6—11 mm grosime (cam cît un creion). Lungimile și grosimile mai mici decît cele indicate arată că în anul trecut butucul a fost prea mult încărcat, iar cele mai mari că a fost prea puțin încărcat față de puterea lui. În cel dintîi caz se va rezerva pentru același nivel agrotehnic, un număr mai mic de ochi de iarnă, în cel de-al doilea, unul mai mare. Cînd însă agrotehnica practicată în vii se îmbunătățește se poate lăsa și în cazul întîi același număr de ochi de iarnă ori chiar se poate mări fără pericol de micșorare a puterii butucului.

Cercetările efectuate pînă acum în țara noastră au arătat că pentru obținerea recoltelor mari de struguri trebuie lăsate sarcini mai mari de ochi la hectar față de cele actuale. Astfel, pentru podgoria Tîrnavelor și în bună parte pentru cea din Alba Iulia, se vor lăsa 200.000—300.000 ochi la ha., care pot asigura o recoltă între 5.000—8.000 kg. struguri la ha. Cam aceeași sarcină de ochi la ha. se rezervă și în podgoria Drăgășani și Dealul Mare (250.000—300.000 ochi la ha), iar producția se va ridica aici la peste 8.000 kg. struguri la ha. În podgoria Odobești, se vor lăsa peste 300.000 ochi la ha., putîndu-se ridica în multe parcele și la 500.000 ochi la ha. În acest caz se obțin producții de peste 15.000 kg. struguri la ha.

În centrul viticol Murfatlar și la Teremia Mare (Banat) se vor lăsa peste 150.000 ochi la ha., ceea ce asigură o producție de peste 5.000 kg. struguri la Murfatlar și între 10.000—15.000 kg. struguri la ha. la Teremia Mare.

Sarcinile de ochi rezervate la ha. și producțiile realizate ori realizabile, privesc situația viilor actuale. Ele pot și trebuie să sporească o dată cu îmbunătățirea continuă a nivelului agrotehnicii aplicate în viile noastre. Încărcătura de ochi cuvenită la ha. dă, prin împărțire la numărul de butuci existenți (la ha.), numărul mediu de ochi ce revine fiecărui butuc. Această sarcină este orientativă, fiind mai mare la unii butuci și mai mică la alții.

Sarcina atribuită (determinată) la ha. se compensează dacă procentul de ochi pieriți peste iarnă, trece de 10 la sută. Sarcina cuvenită fiecărui butuc se împarte pe verigi de producții (coarde de rod și cep de înlocuire) al căror număr variază cu condițiile de mediu, soi, nivelul agrotehnic practicat și starea plantației. În general, la soiurile cu vigoare mai slabă (Traminer, Pinot etc.) coarda de rod se lasă mai scurtă (8—14 ochi) la cele cu vigoare mijlocie (Riesling, Sauvignon, Chasselas etc.) coarda de rod poartă 10—16 ochi, iar la cele cu vigoare mare (Fetească albă, Crîmpoșie etc.) coarda de rod poartă 14—20 ochi de iarnă și chiar mai mult. Cînd coardele de rod sînt scurte sau prea subțiri încît sarcina cuvenită la butuc nu poate fi realizată numai prin ajutorul lor, se recurge la călărași. La tăiere se are grijă ca cepii de înlocuire să se rezerve pe cît posibil spre exteriorul butucilor. Rănile mari din apropierea solului se mușuroiesc. Tăierea se face prin nod iar nu prin internod.

Conducerea coardelor. Coardele rămase pe butuc după tăiere se conduc de regulă pe dreapta și stînga butucului încît mijlocul lui să fie liber. Conduse mai întîi înclinat de jos în sus, coardele se dirijează apoi în semicerc sau paralel pe sîrma întîia la spalier ori de la un arac la altul, după care se leagă. În podgoriile din Transilvania, coardele se conduc în cerc. Acest mod de conducere dă bune rezultate la soiurile viguroase. (Fetească albă și Neagră etc).

Alte lucrări. Imediat după tăieri și conducerea coardelor, se înlătură materialul căzut la tăiat și se ară adînc (18—20 cm) sau se sapă unde plugul nu poate acționa.

Odată cu arătura, se încorporează în sol și îngrășăminte minerale (cele organice se dau toamna) în cantități variabile (1/2 din doză pentru cele azotate și 1/3 din doză pentru cele fosfatice și potasice). După efectuarea arăturii și sapei mari, solul din vie trebuie să rămînă neapărat neted și mărunțit, de aceea se grăpează. Printre butuci, pe rînd, se sapă imediat.

În condițiile acestei primăveri, problema menținerii apei în sol și a folosirii acesteia de către vița de vie, reprezintă o preocupare de mare însemnătate în lupta pentru recolte mari de struguri, economice și de bună calitate, așa cum prevăd Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Negru pe alb

Muncitorii suedezi refuză așa-zisele „pilule pentru intensificarea muncii", care nu sînt altceva decît o încercare a patronilor de a intensifica exploatarea muncitorilor

Au zis patronii-n disperare
Simțind că le plesnește capul :
— Păi dacă ei nu-nghit pilula,
Înseamnă c-a-nghițim noi...
hapul !

Tratativele în legătură cu ajutorul financiar vest-german pentru acoperirea deficitului balanței de plăți a Statelor Unite nu au dus la nici un acord.

Au reconfirmat zicala
Partenerii vest-germani,
Că or fi ei „buni prieteni" —
Dar prieteni... pîn-la bani !

V. F.

SPORT

9.359 purtători ai insignelor G.M.A. și F.G.M.A.

Ca urmare a preocupării consiliului regional U.C.F.S. Galați, care desfășoară o largă activitate de îndrumare la raioane pentru dezvoltarea activității sportive, 9.359 participanți (1.549 fete) din regiune, trecînd cu succes normele complexelor G.M.A. și F.G.M.A., au primit insigne. Din acest număr 2.895 sînt purtători ai insignei F.G.M.A., iar 5.948 purtători ai insignei G.M.A. gradul I și 516 gradul II.

În această acțiune pot fi evidențiate raionul Brăila cu 2.781 purtători, precum și raioanele Focșani, Tecuci și Făurei.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația : Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"